

Lanžhot

zpravodaj městského úřadu

2 2013
ročník IX.
cena 10,- Kč

Jarní vycházka nejen na žabičky

foto: A. Bartošová

Atletické přebory

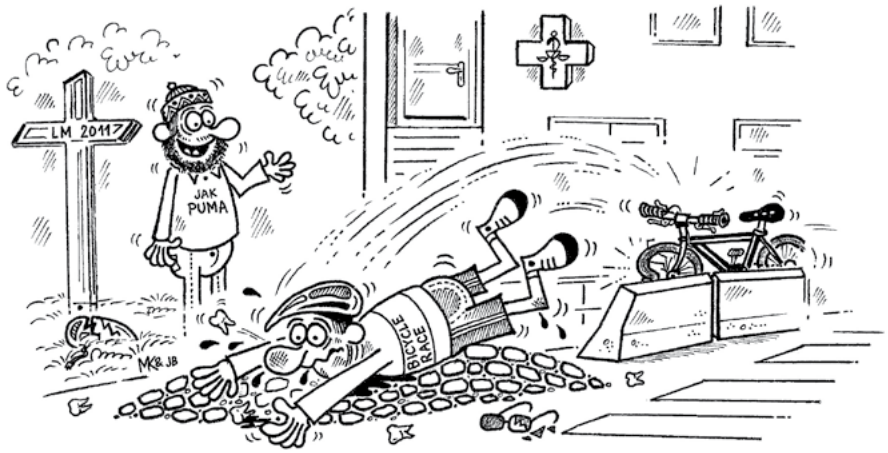
foto: E. Tesaříková

foto na titulní straně: J. Bartošová - Rybník Kout

OBSAH

Slovo starosty 2
Výpis usnesení zastupitelstva města....3
Směrnice pro vysílání infokanálu KTV ...4
Čteme, co nás zajímá?....5
Společenská kronika....6
Hantály - info servis....8
Odešla zpěvačka a malérečka....10
Šak oni sa nastrójá a bude to pěkné 11
Měšťanka bude vzpomínat 12
Dvorní divadlo 2013 12
Z historie domu č.p. 37....13
Otevřený dopis Jožulkovi Uhrovi....14
Kdo byl můj soused Jan Ciprys....15
Lilie....16
Dvá sú dvá....16
Raušici....18
Pytlák Vlk....18
Obojživelníci lužní krajiny....20
Atentátníci....22
Jazykový koutek....24
Zahrádkáři opět v Rakousku....27
Ryby, rybky, rybičky....27
Den koní v Lanžhotě....28
Informace o činnosti O. S. Soutok....29
Jarní vycházky nejen na žabičky. 30
Skautský závěr školního roku 31
Informace předsedy TJ Sokol Lanžhot ..32
Atletické přebory Podluží 2013 33
Nejlepší sezóna stolního tenisu 34
Změny v basketbalu 35
Závěrečné kolo MLL - Klentnice....36
Charita 38
Zajatci věku 38
Centrum vzdělávání všem....39
Dojdite na besedu....40
Kulturní akce do konce roku 2013 40

„TO JSOU TAKOVÉ REGIONÁLNÍ TURISTICKÉ ATRAKCE – VE VALTICÍCH MAJÍ PĚŠÍ STEZKU **BOSOU NOHOU**, U NÁS V LANŽHOTĚ ZASE CYKLOSTEZKU **ODRANOU HUBOU**!"

nakreslil Milan Kocmánek

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,

jak sami vidíte, letošní rok je na realizaci naplánovaných akcí velmi nepříznivý. Na jaře nás trápil sníh, teď nám pro změnu zase prší a dokončení rozpracovaných akcí se nám tímto bohužel prodlužuje.

Myslím, že nejdiskutovanější akcí je určitě křižovatka, ke které mají někteří různé výhrady, aniž by si ověřili skutečnosti. Křižovatka je podle schváleného projektu, který odsouhlasil i odbor dopravy Městského úřadu Břeclav a dopravní policie, takže projekt splňuje všechny parametry a hlavně pro chodce bude křižovatka po realizaci daleko bezpečnější. Řidiči mají větší přehled, protože si mohou najet více do křižovatky.

Pokračují i práce na stavbě sociálního zařízení na muzeu a úpravy prostranství na ulici Smetanova. Připravujeme výběrové řízení na akci „Výsadba aleje podél Kazůbkové cesty“, na kterou jsme obdrželi dotaci ve výši 500.000,- Kč. Pro výběrové řízení byly osloveny čtyři zahradnické firmy. Kolem cesty bude vysázeno více než 200 kusů listnatých stromů různých druhů včetně ovocných.

Dále připravujeme výběrové řízení na dodavatele stavby Rekonstrukce hasičské zbrojnice, rozpočtovaný náklad na tuto rekonstrukci je 1.070.000,- Kč včetně DPH. Výběrovým řízením se náklady určitě sníží a ještě letos hodláme stavbu zrealizovat.

Čekáme na stavební povolení na rekonstrukci dešťové kanalizace v Nové ulici, kterou chceme také ještě letos provést. Během měsíce června bychom měli vědět, jestli jsme obdrželi dotaci ze Státního fondu dopravní infrastruktury na rekonstrukci chodníku v ulici Palackého. Pokud dotaci obdržíme, chodník bude do konce roku zrekonstruován.

Zpracovává se dokumentace pro provedení stavby a pro výběrové řízení na akci Rekonstrukce kanalizace v lokalitě Stráže. Dokumentaci zpracovává a výběrové řízení na dodavatele stavby bude provádět firma AgPOL s.r.o. z Olomouce, která vyhrála výběrové řízení. Z pěti přihlášených zájemců podala tato firma nejlepší nabídku.

Dále pokračuje zpracování nového územního plánu. Jelikož pořízení nového plánu je poměrně drahá záležitost, vyhlašuje Ministerstvo pro místní rozvoj dotační titul, z kterého přispívá obcím na jeho pořízení. Využili jsme této příležitosti a vypracovali žádost o poskytnutí dotace. Se žádostí jsme uspěli a obdrželi dotaci ve výši 600.000,- Kč.

V tomto zpravodaji se dočtete o přípravě likvidace biologicky rozložitelného odpadu firmou Hantály, a.s. Obce budou mít povinnost od roku 2015 dokládat, jakým způsobem bioodpad likvidují. Kromě sběrných nádob, které zdarma obdrží každý rodinný dům, budou ještě na sběrném dvoře kontejnery na bioodpad, do nichž se bude přivezený odpad ve větším množství ukládat, a při sběru nádob bude odpad z kontejnerů na místě zpracován. Bylo dokázáno, že v popelnicích na komunální odpad bývá až 30 % biologicky rozložitelného odpadu, který se tak ukládá na skládku. Tříděním bioodpadu bychom mohli docílit toho, že se bude ukládat méně komunálního odpadu, takže budeme méně platit za uložení. Ceny, které jsou uvedeny v článku, jsou navrženy podle svozu komunálního odpadu a jsou pouze orientační. V obcích, které již mají nádoby rozvezeny, probíhá zkušební provoz a teprve podle výsledků budou ceny stanoveny. Je počítáno s tím, že ceny budou sníženy. Zkušební provoz bude probíhat asi do října a teprve potom se připojí další obce. Svoz bioodpadu bude probíhat v 14denních intervalech od dubna do listopadu, v závislosti na počasí. V zimním období podle potřeby, to ukáže až provoz. Termín zahájení sběru bioodpadu a předání nádob budou včas oznámeny.

Ještě pár slov k protipovodňové ochraně. Bylo toho napsáno a řečeno dost, takže jenom pár slov k pracovnímu jednání, které proběhlo 25. dubna 2013. Toto jednání svolalo Občanské sdružení Soutok a závěr z jednání je ten, že se všichni účastníci nakonec shodli na pokračování v přípravě protipovodňových opatření. Proč ke shodě nedošlo dříve? Bohužel dvou až tříleté snahy odpůrců výstavby protipovodňových opatření budou mít pro Lanžhot negativní důsledky. Díky různým odvoláváním se proti projektu protipovodňové ochrany a brzdění této akce jsme propásli dotační titul, který skončil na podzim loňského roku a ze kterého bychom obdrželi dotaci ve výši 100 %. Což znamená, že by akce byla možná bez naší finanční spoluúčasti. Letos má být vyhlášen další dotační titul na protipovodňová opatření, ale ten má již být s finanční spoluúčastí minimálně 10 % - což můžou být i tři miliony korun. Ovšem po letošních povodních je možné, že všechny dotace budou směřovat do postižených krajů, což by asi bylo i logické.

Přeji vám všem pěkné prožití prázdnin a dovolených.

František Hrnčíř, starosta města

Výpis usnesení z jednání Zastupitelstva města Lanžhot - 18. 3. 2013

ZASTUPITELSTVO MĚSTA

1. **schvaluje** program jednání
2. **schvaluje** ověřovatele zápisu Ing. Lenku Hrubou a p. Miroslava Straku a zapisovatelku pí Annu Moučkovou
3. **bere na vědomí** zprávu o kontrole usnesení a zprávu kontrolního výboru
4. **bere na vědomí** zprávu z jednání rady města za období od 20. 12. 2012 do 13. 03. 2013
5. **bere na vědomí** zprávu z jednání finančního výboru a zprávu o plnění rozpočtu za období 1. - 12. 2012 a 1. - 2. 2013
6. **schvaluje** rozšíření plánu investičních akcí a oprav dle předloženého návrhu
7. **schvaluje** dodatek č. 1 ke smlouvě o partnerství uzavřené mezi městem Lanžhot a Dobrovolným svazkem obcí Čistý jihovýchod

8. **schvaluje** dodatek č. 2 ke smlouvě o partnerství uzavřené mezi městem Lanžhot a Dobrovolným svazkem obcí Čistý jihovýchod
9. **schvaluje** TJ Sokol Lanžhot prodloužení termínu doložení vyúčtování a použití finančních prostředků na vybudování sociálního zázemí a přilehlých prostor v areálu Sokolské do 30. 06. 2013
10. **schvaluje** smlouvu o poskytnutí finančního příspěvku pro TJ Sokol Lanžhot
11. **schvaluje** prodej pozemku parc. č. KN 1724/301 o výměře 74 m^2 p. Miroslavu Hakalovi za cenu 50 Kč/m^2
12. **pověřuje** radu města přípravou podkladů a zjištěním finančních možností k záměru vybudování obřadní síně. Informace budou podány na příštím jednání zastupitelstva
13. **pověřuje** radu města přípravou návrhu a možností realizace kamerového systému
14. **schvaluje** rozpočtové opatření č. 1/2013

V Lanžhotě dne 18. 3. 2013

starosta města Lanžhot František HRNČÍŘ
místostarosta města Lanžhot Josef BARTOŠ

Směrnice pro vysílání infokanálu kabelové televize Lanžhot

I. Úvodní ustanovení

Infokanál města Lanžhot je šířen v rozvodu kabelové televize na kanále, který je umístněn v základní nabídce. Slouží k informování lanžhotských občanů o dění v obci a jejím okolí. Příspěvky do vysílání mohou bezplatně podávat všechny místní i okolní spolky, neziskové organizace, školy a zdravotnická zařízení. Pro ostatní je tato služba zpoplatněna dle ceníku, který byl schválen Radou města Lanžhot dne 20.03.2012 a je přílohou této směrnice.

II. Textžurnál

Textžurnál je vysílán nepřetržitě. Je aktualizován dle časových možností – pondělí až pátek, minimálně 1x denně. Příspěvky doručené do 12.00 hod. jsou vloženy do infokanálu ještě týž den, ale pouze v případě, že poplatek za zveřejnění, je-li inzerce placená, je již uhrazen.

III. Obsah příspěvků

Místní i okolní spolky, neziskové organizace, školy, zdravotnická zařízení, místní i okolní, podávají oznámení pouze o své činnosti a plánovaných akcích. Soukromé osoby, firmy a podnikatelé mohou podat oznámení pouze do části „reklama, nabídka, poptávka“, výjimku tvoří různá poděkování, gratulace a oznámení o ztrátě.

K jednotlivým sdělením může být připojena i obrazová příloha.

Příspěvky, které jsou vulgární, rasistické, útočné, vyvolávající hádky a jinak porušující pravidla všeobecné slušnosti, nebudou zveřejněny.

Příspěvky na infokanálu jsou apolitické a toto pravidlo platí i pro placenou inzerci.

Příspěvky od sportovních oddílů se omezují na informace o činnosti, výsledcích zápasů a pozvánky na ně. Podrobné popisy jednotlivých zápasů nebudou zveřejňovány.

Inzerce obsahující propagaci alkoholických nápojů je povolena pro nápoje do 20 % obsahu alkoholu.

IV. Video

Videa, která se na infokanále vysílají, se obměňují jednou týdně a jsou vysílána šest dnů v týdnu mimo období letních prázdnin a to následovně:

Pondělí	od 17.00 hod.
Úterý	od 21.00 hod.
Středa	od 18.30 hod.
Čtvrtek	od 15.30 hod.
Pátek	od 10.00 hod.
Sobota	od 15.00 hod.

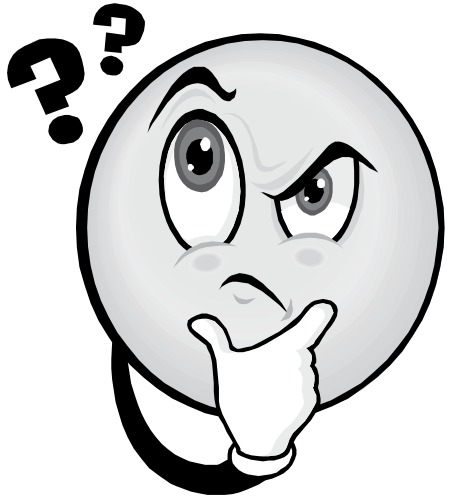
V. Závěrečná ustanovení

Směrnice nabývá platnost následující den po schválení.

Schváleno Radou města Lanžhot dne 25.03.2013 usnesením č. 9.

Čteme, co nás zajímá?

Martina Čadová

Tuto otázku si za vás klademe při každém novém vydání zpravodaje, proto bychom chtěli do dalších čísel zařadit novou rubriku s názvem: Odpovídáme na vaše dotazy.

A jak si to představujeme?

Dotazy, které se týkají našeho města a na které chcete znát odpověď, doručíte stejným způsobem jako každý jiný příspěvek do zpravodaje (osobně, poštou, elektronicky) jen s tím rozdílem, že musí být doručeny minimálně 14 dnů před uzávěrkou pro dané číslo. Je to z toho důvodu, aby bylo možné včas napsat odpověď. Samozřejmě stále platí, že na anonymy nereagujeme. A v daném čísle bude otištěn dotaz i s odpovědí. Na dotazy budeme odpovídat podle toho, v jakém pořadí byly doručeny. Této rubrice bude věnována jedna strana, může být tedy zodpovězeno i více dotazů najednou. Zbylé dotazy budou otisknuty postupně v následujících číslech.

Doufáme, že vás tato příležitost, jak se osobně podílet na obsahu zpravodaje zaujme, a této možnosti využijete.

Společenská kronika

Hana Tučková

Narozené děti

Vilém Lamoš
Gabriela a Tomáš Lamošovi, Nová

Martina Sasínová
Lenka Prokešová a Stanislav Sasín, Břeclavská

Matěj Didov
Michaela a Boris Didovovi, Dolní

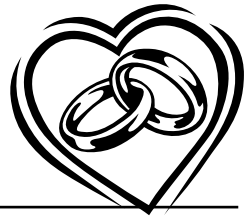
Filip Gál
Klára Hrnčířová a František Gál, Kostická

Lucie Prokešová
Monika Uhrová a Lukáš Prokeš, Dolní

Lilien Hochmanová
Michaela a Vladimír Hochmanovi, Zahradní

Lukáš Uher
Pavlína a Luděk Uhrovi, Masarykova

Karolína Jahnová
matka Žaneta Jahnová, Kout II.

Sňatky

Markéta Švirgová, Lanžhot
a **Marián Tomko**, Desná

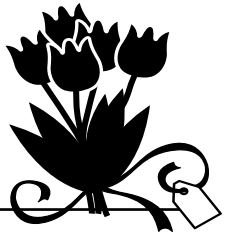
Denisa Šestáková, Lanžhot
a **Ondřej Trněný**, Rousínov

Jubilejní sňatky

55 LET SPOLEČNÉHO ŽIVOTA
Anna a Vojtěch Trčkovi, Stráže
Anna a Zdeněk Vítovští, II. Příční
Blažena a Josef Poláchovi, Masarykova

50 LET SPOLEČNÉHO ŽIVOTA
Marie a Ludvík Tučkovi, Kout III.
Anna a František Koskovi, F. Palackého

Výročí narození

94 let
Anna Klobásová, Zahradní 1124

93 let
Ludmila Škrobáčková, Nová

91 let
Rozálie Benešová, Dolní
Anna Uhrová, Dolní

85 let
Anastázie Janulíková, Luční
Žofie Bartošová, Havlíčkova

80 let
Jan Třetina, Komárnov
Růžena Bartošová, Luční
Anna Uhrová, K. Čapka
Marie Ciprysová, Stráže

75 let
Marie Uhrová, Lesíčková
Jan Vališ, MUDr. Kepáka
Marie Petrlová, Nádražní
Svatopluk Štěpánek, Masarykova
Ludmila Osičková, Kostická
Božena Létalová, Sokolská

70 let
Eva Jeřábková, Kostická
Jiřina Kořínková, Havlíčkova
Jaroslava Hakalová, Kostická
Miroslav Trubač, Stráže
Anna Kosková, F. Palackého
Jaroslava Šilinková, Stráže
Věra Uhrová, MUDr. Kepáka
Eliška Ryčovská, K. Černého

65 let
Věra Kořínková, Sokolská
Jiří Uher, Hrnčířská
Milena Kadlecová, Kostická
Marie Prajková, Vinohrady
Pavel Hlinický, Hrnčířská
Antonín Fojtík, Mlýnská III.
Bohuslav Novotný, Nádražní
Zdeněk Trubač, Lipová
Jan Tuček, Gagarinova
Petr Paulík, Nová
Margita Straková, Sokolská
Jiří Netopilík, Školní
František Uher, J. Wolkera
Zdeňka Uhrová, Sokolská
Pavel Šesták, Gagarinova

60 let
Jiřina Motlová, Vinohrady
Anna Ciprysová, Gagarinova
Kříž Josef, Vinohrady
Milena Tučková, Gagarinova
Jaroslava Šuláková, MUDr. Kepáka
Marie Vizváryová, Mlýnská I.
Hana Říhová, Gagarinova
Miloslav Tuček, I. Příční
Helena Šestáková, Zámecká
Anna Bartošová, Gagarinova
Anna Barkociová, Masarykova
Libuše Uhrová, J. Wolkera
Miroslav Darmovzal, Vinohrady
Jiřina Jablonická, Stráže

Úmrtí

Marie Sedláčková, 66 let, Gagarinova
Jan Ujčik, 72 let, Kout II.
Marie Urubčíková, 92 let, M. Šolochova
Ondrej Boltvan, 65 let, K. Čapka
Božena Gergelová, 84 let, MUDr. Kepáka
Věra Čápková, 60 let, Pastvisko I.
Zdeněk Janulík, 59 let, U Struhy II.
Marie Krutáková, 81 let, II. Příční 221

Žádáme občany, kteří si nepřejí zveřejnění svých jmen nebo jmen svých příbuzných (narozené děti, sňatky, výročí narození, výročí sňatků, úmrtí) ve společenské kronice zpravodaje, aby toto nahlásili vždy před uzávěrkou zpravodaje v kanceláři městského úřadu. Naopak upozorňujeme ty, kteří slaví jubilejní sňatky a neměli svatbu v Lanžhotě, že nemáme možnost toto zjistit z matričních knih uložených na městském úřadě. Pokud chcete, aby vaše jubileum bylo zveřejněno, oznamte toto také na úřadě.

TESO HANTÁLY a.s. VELKÉ PAVLOVICE

INFO SERVIS

Biologicky rozložitelné odpady

HANTÁLY a.s. řeší otázku třídění a likvidace biologicky rozložitelného komunálního odpadu (BRKO) již od roku 2008. Společně s Dobrovolným svazkem obcí Čistý jihovýchod je připraven projekt komplexního nakládání s tímto odpadem. Projekt, který řeší vybudování centrální kompostárny ve Velkých Pavlovicích, pořízení svozových vozidel a speciálních sběrových nádob, byl finančně podpořen z Operačního programu životního prostředí celkovou částkou 35 mil. Kč.

PROČ SEPAROVAT BIOODPAD?

- **Environmentální důvody:** bioodpady, které se podaří oddělit, jsou na odborně provozované kompostárně přeměněny na humusové látky vhodné k náhradě průmyslových hnojiv. Kompost je možno využívat pro zemědělskou činnost, tvorbu a údržbu veřejné zeleně atd.
- **Legislativní důvody:** povinné zavedení systému nakládání s bioodpadem předpokládá i nově připravovaný zákon o odpadech.
- **Ekonomické důvody:** kompostování je již nyní levnější než skládkování. V příštích letech se dá předpokládat ještě výraznější zvyšování rozdílu mezi náklady na skládkování a kompostování.

CO JE TO VLASTNĚ BIOODPAD?

Bioodpad je organický odpad, který tvoří až 30 % komunálního odpadu z domácností. V současné době končí převážná část tohoto odpadu na skládce. Vhodným zpracováním - kompostováním však lze získat z bioodpadu kvalitní hnojivo, které je zdrojem živin a organické hmoty pro půdu.

CO TEDY TŘÍDIT? A CO JE BIOODPAD?

Z domácností: zbytky jídel rostlinného původu, zbytky ovoce a zeleniny včetně citrusových plodů, květiny a čajové sáčky, kávový odpad včetně filtrů a ubrousků
Ze zahrad: tráva, plevel, košťály a celé rostliny, zbytky rostlin, listí, zemina z květináčů, seno a sláma, piliny

CO NENÍ BIOODPAD?

zbytky jídel živočišného původu, plasty, sklo, kovy, kameny, nebezpečný odpad, směsný komunální odpad, stavební odpad, zemina, textil, cigarety, popel a uhlí, jednorázové pleny, uhynulá zvířata

DO ČEHO TŘÍDIT?

Pro sběr bioodpadu z domácností a zahrad budou sloužit speciální sběrové nádoby hnědé barvy označené samolepkou. Nádoby, které připomínají klasické „popelnice“, jsou opatřeny provzdušňovacími otvory a roštem, což zajišťuje oddělení kapalné a tuhé části bioodpadu. Tím je omezeno zahnívání a vznik zápachu. Díky vysychání ztrácí bioodpad již v nádobě část své hmotnosti a uvolňuje tak prostor pro další materiál.
Svoz je prováděn v 14denním cyklu standardními svozovými auty upravenými tak, aby nedocházelo k vytékání tekutin uvolněných z bioodpadu.

CO SE DĚJE S BIOODPADEM DÁL?

- Bioodpad bude svážen v 14denních intervalech na centrální kompostárnu do Velkých Pavlovic. Kompostování bude probíhat v pásových hromadách na volné vodohospodářsky zabezpečené ploše.
- Vzniklý kompost bude možno využít zpět pro potřeby obce.

TŘIĎME BIOODPAD, VRAŤME PŘÍRODĚ, CO JÍ PATŘÍ!

- Podle požadavků obcí je v současné době rozváženo všech 9945 kusů nádob na bioodpad.
- Od 4. června začínáme se zkušebním svozem bioodpadu v obci Velké Pavlovice, Vrbice a Němčičky. Postupně budeme svozové trasy rozšiřovat. Cena za svoz je stanovena dle svozu TKO. Po zavedení celého systému svozu bioodpadu bude upravena dle skutečnosti.
- Cena za svoz bioodpadu je 190 Kč/ občan / rok + 15 % DPH a za kompostování 1 t bioodpadu 350 Kč + 15 % DPH.
- Do zavedení provozu na centrální kompostárně budeme využívat kompostovací zařízení ve Velkých Pavlovicích, popř. Valticích.
- Stavba kompostárny bude zahájena 1. 6. 2013, předpokládáme, že zkušební provoz zahájíme v průběhu srpna 2013.
- Do doby kolaudace kompostárny je třeba legislativně upravit vztah mezi příjemcem dotace – DSO Čistý jihovýchod, provozovatelem – Hantály a. s. a samotnými obcemi.

Odešla zpěvačka a malérečka

Marie Petrlová

Umění žít je vědět,
jak vychutnat malé radosti
a nést těžká břemena.
Hazlitt

Anna Švirgová měla plné srdce lásky, kterou rozdávala své rodině, práci a svým zálibám. V mládí se naučila vytvářet a malovat ornament od Marie Ciprysové. Malovaly žudra a zdobily kostel, malovaným ornamentem nahrazovaly výšivky. Se stejnou pečlivostí kreslila ornament na talíře a mašle. Ve Znojmě vymalovala slováckou jizbu, spolu s Růženou Kyclovou předváděly v Praze své umění pro veřejnost. Za působení otce Valeriána se sestřenicí z Kostic věnovaly moře hodin ornamentu ve tvaru srdcí, kterým zkrášlily průčelí našeho chrámu. Tento ornament se stal předmětem obdivu i pro cizí návštěvníky našeho kostela.

Svým krásným hlasem, který dostala darem od Pána Boha, zpívala na kůru k jeho oslavě. Byla také velkou ctitelkou Panny Marie. Ani únava z práce ji nedovedla odradit od toho, aby v květnu každý večer spěchala na májovou, aby jí svým zpěvem projevila úctu a vděčnost. Starala se o zpěvačky, vybírala písně na pohřby a také je upravovala. Když onemocněla, předala tuto činnost Ludmile Ciprysové a ta později Rozálii Holobrádkové. V roce 1960 založila Anna Švirgová s Tiborem Jánošem ženský pěvecký sbor, který byl velmi žádaný na různé kulturní a společenské akce. Vystupoval také v zahraničí, např. Rakousku, Polsku a Maďarsku. V té době Antonín Mayer režíroval ochotnické divadlo, v kterém hrála hodně rolí spolu se svým budoucím manželem Jiřím.

Pracovala jako dojička v místním JZD. Nejdříve se dojilo ručně. Když se přecházelo na strojní dojení, jezdila na školení a zaučovala spolupracovnice. Když odešla do důchodu, těšila se, že se bude věnovat vnoučatům a svým zálibám. Zanedlouho však onemocněla a zákeřná choroba ji provázela celým dalším životem. Dovedla svůj kříž nést odevzdaně, trpělivě, bez reptání.

Obětavý manžel, děti a vnoučata jí svou starostlivostí, láskou a péčí ulehčovali její utrpení. Uměla se radovat z každé maličkosti. Z každého probuzení do krásného dne, ze slunce, rozkvetlých květin, návštěvy přátel, ze studijních úspěchů svých vnoučat a narození pravnoučka. Svým příkladným životem, dovednostmi a zpěvem zanechala světlou vzpomínku nejen v srdcích svých blízkých, ale i spoluobčanů. Paní Aničko, za vše díky vám. Kéž vám nebeští ptáci zpívají písně, které jste tolik milovala.

Šak oni sa nastrójá a bude to pěkné...

JaŠ

U nás na jihovýchodní Moravě je folklor stále ještě živý, řečeno odborně autentický. To znamená, že není organizován uměle např. folklorními soubory, jak je tomu v jiných folklorních regionech na sever od nás.

Lidové tradice se tedy u nás vyvíjí pořád ještě přirozeně, organizují je krojované chasy za pomocí starších nebo kroužků či spolků. V minulosti těchto tradičních zábav bývalo tolik, že to byl jakýsi přirozený trénink jak ve zpěvu, tak tanci. Vývoj nezastavíš, a proto je to teď bohužel trochu jinak. Zábav ubylo, takže automaticky poklesla úroveň zpěvnosti a tanečnosti především u mladých lidí, kteří tyto lidové zábavy mají držet. Takže např. na hodách pod májů je často k vidění obrázek mladých rádoby tanečníků, jak o sebe zakopávají a šlapou si po čižmách. S takovýma dřevama, jak u nás říkáme, pak nechce nikdo tančit a taneční zábava je pro ně utrpením. Občas se ještě objeví nějaký starší dobrovolník, který má zájem děcka něco doučit, ale za měsíc zpívat nikoho nenaučíš a tanečním základům možná ty šikovnější.

Ze svých dlouholetých zkušeností vím, že není jiné cesty než začít už u dětí. Zasévat jim do srdíček již v tomto věku lásku k lidové písni, k lidovým tradicím a rodnému kraji. Také proto jsem před léty založil soutěž v dětském lidovém zpěvu O malovaný tulipán Boženy Šebetovské, vytvořil tradici dětských plesů, soutěž v dětském verbuňku a nyní dojíždím již do tří mateřských školek. Myslím si totiž, že pokud chceme lidové tradice stále živé na určité umělecké úrovni udržet, tak jiné cesty není než práce s dětmi, ať ve folklorních kroužcích, souborech anebo v jiných, podobných spolcích.

Proto nemohu souhlasit s výroky porotců z jiných regionů, kteří k nám jezdí na přehlídky dětských souborů, že nedoporučují dětem párové tance. To jsou totiž lidé, kteří autentický folklor nezažili a nevyrůstali v něm. Oni nic jiného jak stylizovaný jevištní folklor, čili umělý, který právě vzniká z toho autentického, už jako stylizovaná kopie, neznají. My přece chceme, aby patnáctiletý chlapec, nebo děvče přišli pod máju jako hotoví tanečníci a mohli jít třeba do Tvrdonic soutěžit o stárka Podluží. A je naší povinností udělat všechno proto, abychom toto bohatství, které u nás ještě žije, zachránili. Proto musíme učit děti zpívat a tančit v kroužcích a čím dřív, tím líp. Ony své znalosti pak předají i svým vrstevníkům a pěvecká a taneční úroveň lidových zábav půjde nahoru.

Když jsem se jedné známé stařence zmínil, že by tu mládež, která má držet hody u nich na dědině, měl někdo učit tančit a zpívat, tak odpověděla: **„Ale chuapče, šak oni sa nastrójá a bude to pěkné."** Né, staře, to už nestačí, je potřeba něco pro zachování tohoto pokladu dělat, protože jinak bychom mohli moc litovat!

Měšťanka bude vzpomínat

Vlasta Ciprysová

Díky moudrým radním vznikla dominantní budova školy s udržovaným parkem. K slavnostnímu otevření měšťanské školy došlo v listopadu 1924. Zpočátku do ní chodili i přespolní žáci z Kostic a Tvrdonic. (Za sebe mohu říct, že se dodnes se spolužáky setkáváme a přátelíme.) V roce 1984 byla dobudována přístavba. V příštím roce tedy uplyne od okamžiku, kdy se školní brána „měšťanky“ otevřela prvním žákům, 90 let.

Přemýšlela jsem, jak a čím si důstojně připomenout toto výročí. Co třeba vzpomínkami. Zkusme zachytit na list papíru zajímavé vzpomínání žáků od těch nejstarších až po ty nynější. Proto napište, ve kterém roce jste na „měšťance“ ukončili školní docházku a podělte se o zajímavé zkušenosti z doby, kdy jste školu navštěvovali - ze všech těch exkurzí, výletů, sportovních soutěží i jednodenních akcí, divadelních představení. Zavzpomínejte na učitele, na předměty, které jste měli rádi, naopak které ne, na školní akademie i mimoškolní akce. Napsané je můžete poslat nebo přinést do školy nebo knihovny. Pokud máte doma staré školní fotografie, pomůcky a učebnice, rádi bychom je využili k výstavě v rámci dne otevřených dveří.

Je chvályhodné, že ředitelka školy Helena Pláteníková spolu s pedagogickým sborem s výročím měšťanky počítají. Kladně to hodnotí i starosta František Hrnčíř, vždyť byl také žákem měšťanky.

Moc se přimlouvám za měšťanku, která vždy zůstane mou srdeční záležitostí. I já jsem na ní mohla po studiích učit.

I nápis na průčelí školy vyjadřuje vše – **Občané svým dětem v šestém roce republiky.**

Dvorní divadlo 2013 na chalupě v Hlohovci i na zámku v Lednici

Petra Černínová

Loňské léto bavil i dojímal herec a režisér Zdeněk Černín obyvatele i návštěvníky Lednicko-valtického areálu na dvoře své chalupy v Hlohovci hrou francouzského spisovatele Schmitta Enigmatické variace. Rok utekl jako voda a je zde nová divadelní sezona tohoto neobvyklého divadla. A s ní nové inscenace, nová prostředí, noví herci a herečky a hlavně padesát hracích dnů, padesát neobyčejných setkání. Sezona bude zahájena „festivalem premiér“ - 28., 29. a 30. června (první prázdninový víkend) představí Dvorní divadlo to, co pro své diváky po celý rok připravovalo: Kumšt Francouzky Yasminy Rezy v Lednici na zámku, Když umírá herec Chorvata Miro Gavrana a Kykyryký Čecha Vítězslava Kudláče ve Dvorním divadle v Hlohovci. Posledně jmenovaná inscenace je dokonce světovou premiérou! Na repertoáru zůstávají i úspěšné Enigmatické variace. Všechna představení režijně připravil Zdeněk Černín.

Aktuální informace a rezervace najdete na www.dvornidivadlo.cz.

V Lednici se hraje za každého počasí, v Hlohovci pouze při příznivém počasí.

Z historie domu č. p. 37

Tomáš Polach

Nemovitost v ulici Lesíčková vlastnila v 30. letech minulého století obec. V objektu bylo pekařství, holičství a tři byty. V roce 1935 se obec rozhodla nemovitost prodat. Na jednání zastupitelstva obce byl odsouhlasen prodej Tomáši Polachovi (mému otci). V podmínkách prodeje bylo uvedeno, že zde musí být zajištěno bydlení pro starší manžele Čechovi a zachováno holičství, které vedl Ota Šteiner. Nový majitel se spolu s manželkou nastěhovali do jedné obytné části, bývalé pekařství a byt byly přestavěny na řeznickou provozovnu. Při osvobození Lanžhota v dubnu 1945 celý dům vyhořel. Manželé Čechovi se odstěhovali do Břeclavi, Ota Šteiner provozoval činnost jinde, my jsme do konce roku 1945 bydleli ve zbořeništi. Od roku 1946 si otec pronajal „Kocandových“ hostinec v ulici Kostická. Stát dával na obnovu poničených domů dotace a půjčku. Rodiče si je vzali a začali dům stavět znovu. V části do ulice Lesíčková bylo bydlení, v části do ulice Břeclavská měla být řeznická provozovna. V roce 1949 otec budování provozovny pozastavil, byla hotová jen hrubá stavba. Dokončovala se jen obytná část. Těsně před dokončením se otec zabil při autonehodě. Matka nechala obytnou část dodělat a počátkem roku 1950 jsme se nastěhovali. O obchodní část požádalo matku družstvo „TEP“ s tím, že stavbu dokončí a náklady si bude odpočítávat z nájmu.

V roce 1952, kdy již byla matka odsouzena, bratr byl v učení v Moravském Berouně, malá sestra bydlela u tety (Vendelínů), jsem zůstal v domě sám. MNV mě

rozhodnutím rady (tehdy na to měli právo) pro užívání nadměrného bytu nechal odstěhovat ke stařence do Komárnova č. p. 104, která tam bydlela sama a měla také nadměrné bydlení. Obytná část domu č. p. 37 byla přidělena rodině důstojníka Pohraniční stráže Adámka. Když se matka vrátila z vězení, důvod pro vystěhování pominul a my jsme se mohli vrátit na své. Pak by ale byla „perzekuována" stařenka. Tak jsme zůstali na č. p. 104 až do konce jejího života v březnu 1957. Potom jsme se nastěhovali zpátky na č. p. 37. Po svatbě dcery v roce 1965 převedla matka obytnou část na manžele Šulákovi. Obchodní část užíval TEP. V šedesátých letech přešlo hospodaření na Jednotu a obchodní část domu byla vyvlastněna, jako mnoho dalších v Lanžhotě. Matce byla zpátky vrácena v restitucích v roce 1991. Od té doby je obchodní část domu pronajímána drobným živnostníkům.

Otevřený dopis Jožulkovi Uhrovi

Milý Jožulko,

ve zpravodaji číslo 4/2012 ses ne příliš lichotivě věnoval mé osobě a mému působení na zastupitelstvu města. Dovol mi tedy, abych zareagoval na Tvá slova (doufám, že redakce můj dopis uveřejní a neoznačí ho za nevhodný a Ty si budeš moci přečíst mou reakci). Ve svém již tradičním literárním průjmu píšeš, cituji: „Zadruhé, v průběhu jednání zastupitelstva by neměl žádný občan zasahovat do projednávaného tématu. Ať si každý dělá poznámky, které může přednést až po závěrečné diskusi zastupitelstva. Teprve po ní, ať je otevřena diskuse přítomných občanů…". Zde bych Ti doporučil, aby sis prostudoval jednací řád zastupitelstva, kde je uvedeno, že občan se může zapojit do rozpravy před hlasováním, není-li přihlášen již žádný zastupitel. Předpokládám, že nezpochybňuješ jednací řád, který byl prověřen Ministerstvem vnitra České republiky a je v souladu s prováděcí vyhláškou MVČR. Věřím, že Tvůj výše zmíněný návrh je pouze dílem Tvé neznalosti a ne snahou o umlčení občanů, kteří mají odlišné názory než jakási vládnoucí garnitura. Nebo si chceš vyzkoušet roli těch, kteří určují, kdo si co má myslet a kdy to může říkat?

Na rozdíl od Tebe si také myslím, že vyšší účast občanů na zastupitelstvu by byla ku prospěchu věci. Za svými názory si totiž stojím a nemám problém je veřejně říci a obhájit. Nepotřebuji se skrývat za radniční zpravodaj, či jiné formy jejich vyjadřování. Zde trochu odbočím a poděkuji panu zastupiteli Hostinovi, který mi nalil sklenku vody. Věřím, že tím nevznikla škoda městské pokladně. Jožulko, vezmi rozum do hrsti, seber odvahu, vylez ze svého „spisovatelského brlohu" a přijď také na zastupitelstvo. Dnes už není potřeba bát se říkat nahlas své názory a později je vysvětlovat prostřednictvím anonymních dopisů vlivným. A co víš, třeba Ti také někdo nalije.

V závěru svého hodnocení všeho a všech jsi nezapomněl vyjádřit své opovržení nad autorem anonymních letáků, které čas od času kdosi rozhodí do ulic Lanžhota. Tvé rozhořčení celkem chápu, co ovšem nechápu, je skutečnost, proč v této souvislosti vzpomínáš na mého otce. Ale když už jsi ho vzpomněl, tak mu dodatečně poděkuj za to,

že mne zadržel, když jsem chtěl jít za Tebou poté, co ses na pokračování pitval v případě Růženy Petrlové (Petlové), sestřenice mého otce. Nepřeji si a varuji Tě vláčit někoho z mé nejbližší rodiny ve Tvých nesmyslných článcích. K této rodině počítám i strýce Jana a jeho rodinu.

Na závěr Tě upozorňuji, že toto je má první a také poslední reakce na Tvé výlevy a dehonestaci mé osoby ve zpravodaji. Budeš-li i nadále pokračovat v útocích na mou osobu, zvážím právní kroky spojené s ochranou osobnosti.

PS: Ve svých článcích rád cituješ velké filozofy, tak Ti jenom připomenu jeden. Sice neznám ani jeho autora a ani přesné znění, ale bylo to nějak takto: tam, kde chybí myšlenky vlastní, používají se myšlenky cizí.

S pozdravem Miroslav Beneš

Kdo byl můj soused Jan Ciprys (Buchtica)

Miroslav Beneš

V jednom z minulých vydání lanžhotského zpravodaje, jsem si přečetl článek Setkání a nesetkání, v němž jeho autor ukazuje, jak spletité mohou být naše životní cesty. V odstavci zvaném Buchtica seznamuje ve zkratce čtenáře s životním příběhem Jana Cipryse - Buchtici. Nemohu se ztotožnit s líčením životního osudu souseda Jana, tak jak nám ho popisuje náš lanžhotský všeználek. Kdo tedy byl můj soused Jan Ciprys - Buchtica?

Především to byl sedlák - vzorný zemědělec a odborník, jakých se nerodí mnoho. Celý život se řídil heslem: „Když sedlák nemá nic na prodej, tak prodají jeho." Věren svému životnímu krédu se o své hospodářství poctivě staral. Pořádek u něho na dvoře, ve chlévě i ve stáji byl ohromující. Přes den, když hospodářské zvířectvo leželo, tak se na dvoře nesmělo hlasitě mluvit, natož křičet, aby byl dobytek jako v bavlnce. Jeho manželka byla tak pořádná, že snad umývala už umyté, ale nikdy nechodila do pole.

Jaké povahy byl Jan Ciprys - Buchtica mohou soudit pouze lidé, kteří k němu chodili pracovat (nádeničit) a v jeho domě a v jeho blízkosti strávili hodně času a byli také svědky různých událostí, které se u něj odehrály. Jakožto soused jsem se u něho doma pohyboval celkem často. Myslím, že vyčítat mu nemanželské dítě v Rusku, nepřísluší tomu, kdo tam v té době nebyl, neviděl a nezažil. Byla válka a kolik dcer a synů v Rusku po legionářích zůstalo, se dnes můžeme jen dohadovat, ale nelze soudit.

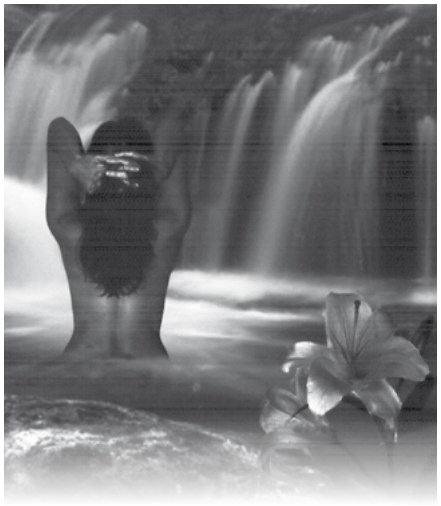
Se svým majetkem naložil soused Jan tak, jak sám uznal za vhodné a nemaje dědice, odkázal svůj grunt lidem či člověku, který mu byl v závěru jeho života blízký. A nikdo nemá právo to jakýmkoliv způsobem hodnotit, natož člověk, který sám mnoho nezbudoval.

Závěrem bych rád dodal, že mi připadá ubohé a zbabělé pomlouvat a kopat do někoho, kdo je již padesát let po smrti a nemůže se zlým jazykům sám bránit.

PS: Kdo chce vláčit a pomlouvat něčí rodinu a život, nechť si nejprve sám uvědomí, jaký je jeho vlastní život a zamete si před vlastním prahem.

LILIE

J. J. Uher

Fotografické doplnění sonetu
Vlastimil Obereigner

Čas večer setne slunci hlavu,
krev tmy se přes hruď kraje rozlije.
Proud zní jak nářek z hrdla splavu.
U břehu nahá dívka – lilie.

Do vábné vody ňadra noří,
tak jako v milencově objetí.
Už běží, touhy louč v něm hoří!
Žár léta oba drží v zajetí.

Ten malý oblázek byl kluzký…
Proud dívčí výkřik sevřel do pěsti.
Vchod k smrti bývá někdy úzký,
jak pro pláč ten, co vede k bolesti.

Lilii – vír pod splavem na dně hloubky – vůni trhá…
Přiběhl pozdě! Přesto smrti vstříc se dolů vrhá.

Nenašli je… Ne ruku v ruce, ale každý sám se vydali cestou, na které se těžko hledá každý, kdo se na ní ztratí. I prsty břehů jsou často krátké k jejich zachycení. Jenom co rejdy vírů pod splavem je odvrhly do proudu, ne daleko proti němu udeřilo nebe průtrží mračen. Řeka se vysmekla z poklidného plynutí, a když se zlomila přes hranu splavu, stačila stihnout ty dva mladé, odloučené poutníky, aby už nikomu nedala naději k jejich zadržení. Hnala se s nimi až i jejím nejmohutnějším tokem ven z pevniny do hlubinných nekonečností oceánu. Tam, kam kytky pozůstalých jako projevy soustrasti nedoplavou. V zahrádkách odkládaly závoje vůně lilie, které se o tragédii nikdy nedoví. Přes slzy a bolesti dokráčí jednou k zapomnění i ti, kteří už k splavu s výčitkami chodit nebudou. Tak jako blesk není předcházen hřměním, ani žádný osud předem nevyjevuje události příští.

DVÁ SÚ DVÁ

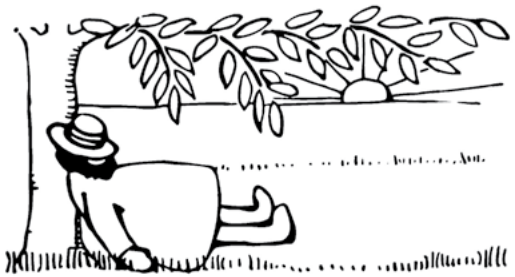
J. J. Uher

Tam, kde jazyk nezůstával na suchu, vbízel se na výpomoc řečí Matýsek všemi deseti. Kdo mu neviděl za ušiska, naletěl. Odmítat levného nádeníka může jedině tak hňup nebo grgoň.

Ajzlpoňák Fanoš, řečený Glajza, měl na Jasenové vyženěnou louku. Už byl před penzí, ani ne padesátiletý, ale krpačící s pajšlem, na její sečení sám nestačil. A tak když se mu v hospodě u piva a sprosté doškovice gořalky Matýsek jak šlajféř vbídl, že mu se sečením pomůže, slovy: „ Fanošu, se mnú ušporuješ a kosu mám nakutú už od loňska, vídeňský materiál!“, tak neodmítl a nějakou tou štamprličkou si Matýska předplatil, aby si to snad, nedej Bože, na poslední chvíli nerozmyslil.

Ujednali si kdy a kde. Matýsek se dostavil vyzbrojený jako husita. Fanošovi se ulevilo, protože byl nahlodaný řečmi své ženy Barbory, která mu před spaním podestlala hlavu nepěknýma pletkama o Matýskově nátuře a způsobech výpomoci.

Matýskovi se zase ulevilo, když uviděl, že Fanoš nese s sebou sotúrek, ve kterém jistě nebyla voda z Kyjovky na fazulnicu. „Posúchaj, Fanošu,“ začal si Matýsek pod vrbou na kraji louky, „úka néni široká, bude dobré, ked sa dáme do sečení každý z inšího konca, půjdeme proti sebje, abysme sa neplétli jeden druhému do cesty, víš, mám trochu fortelnější šfunk v rukách, nechceu bych ti useknút hnátu, co říkáš? Běž na druhý konec, já začnu odtáto…“ Fanoš byl pro, louka byla dlouhá jako mašle. Je zřejmé, že Matýsek to má v oku. Odešel na svůj vzdálený post a dal se do sečení. A aby ho snad Matýsek nezahanbil a dosékl se do poloviny dřív než on, bral pokosy hopem.

To Matýsek takové starosti v hlavě nepřevaloval. Nejprve posnídal kousek špeku s chlebem, Barborou přibalený k sotúrku, a pak to z huby odplavil několika koňskými hlty vína, za které by se Fanoš stydět nemusel, jak uznal. Fanoš švihal kosou, vyhlížel Matýska, slunce upíjelo ze stébel rosu a Fanošův helfr Matýsek honil ve snech baby. Kosu z vídeňského materiálu, který brousek-kamének neviděl staletí, u hlavy pod širúchem. Aby Fanoš, poté co to zjisti1, najedovaný od pat až po uši, ze zlosti neškrkl kosou Matýska přes hrtáň, tak ho raději pod tou vrbou nechal v klidu chrápat tak dlouho, dokud louku nedosekl sám. Natolik nahněvaný, že ani necítil, co ho všechno v těle bolí. S vědomím, že Barbora se nic dovědět nesmí.

Když potom kopancem vzbudil Matýska, s žízní, kterou neměl už čím uhasit, nádeník nad nádeníky se postavil na povážlivě genglavé nohy, protáhl se, rozhlédl, řka, „Tak na to dime, Fanošku.“ Načež zavnímal, že mu Fanoš odpovídá: „Nemosíme, Matýsku, úka je dúle, hotová, ten tvůj vídeňský materiál, to ti teda řeknu, ten má říz za dvě kose moravské!“ Matýsek se vyprsil, zvedl svoji kosu, utrhl hrst trávy, utřel její rezavé ostří a pronesl větu, která jej ve vyprávění mnoha dalších generací proslavila:

„No vidíš, dyt sem ti to říkal, dvá sú dvá!“

Ale že mohl ajzlpoňáka Fanoša odrovnat do předčasného invalidního důchodu a jeho ženu Barboru na sebe poštvat jako vražednou mstitelku, na to mu myslet nedošlo.

Nikdy však nepochopil a spolu s ním ani chlapi v celé hospodě, proč dostal od Fanoša takovou po čuni, že ho soucitníci sbírali zpod stolu, poté co mu frajersky nahlas řekl: „Podruhé, Fanošku, sa neochúňaj a ked budeš potřebovat helfnút se sečením, víš, za kým máš dojít! Tá moja z vídeňského materiálu…“

Fanošova facka mu dopovědět nedovolila.

Že **dvá sú dvá**? Jak kdy a jak…

Raušící

J. J. Uher

Tak se dříve nazývali pytláci. Viz třeba v našem lužním lese tak zvaná **Raušic búda**. Zachovala se o ní v ústním podání příhoda, o které si třeba někdy povíme.

Raušici-pytláci byli a jsou chlapi (ženy jsou mimo tohoto odsouzení hodného řemesla), kteří si mysleli a myslí, že do rohu hojnosti fauny přírody si mohou sáhnout, správněji řečeno vystřelit se záměrem zabíjet, vlastně vraždit, kdy a kde se jim zachce.

Na tyto lovy, spíše masakry, dosti často jako zloději pod rouškou tmy, jsou oproti těm dávným, rakousko-uherským raušicům vyzbrojeni takovými palnými zbraněmi a příslušenstvím, o jakém se raušicům ani nesnilo. Těm stačila brokovnice, kulovnice či malorážka-flobertka lehce rozmontovatelná, aby se dala schovat pod kabát. A vždycky se do lesních protizákonných lovišť plížili po svých, nebo v loďkách čajkách, zatím co dnešní pytláčtí raubíři pročesávají les v autech. A jestliže starodávný raušic lovil pro vlastní spotřebu a jen občas nějakou tu kýtu pro řezníka či hospodského, dnešní pytláci loví na zakázky, vyjádřitelné deseti tisíci korunami. Kšeftaři, u nichž jde humor stranou, smrtelně vážně.

Něco takového, co nám převypráví pan Papánek z Brodského, se jim opravdu stát nemůže. A v dnešních našich sdělovacích prostředcích taktéž není ve spojitosti s nimi o ničem takovém žádná řeč. Tak se tedy začtěme o tom, který se dávno udál...

Pytlák Vlk

Oldo Papánek, Brodské
Ze slovenštiny přepsal J. J. Uher

Nebudu vyprávět pohádku. Zavzpomínám na příběh, který se skutečně udál. I když dávno, ale zase tak moc ne. V době, kdy všechny úřady a soudy patřily pod vrchnost v Nitře. Později za republiky patřila oblast, ve které se nacházelo Brodské, pod Bratislavskou župu, rozdělenou na okresy. Příběh, k němuž došlo, se dotýkal účastníků z obou břehů řeky Moravy. Nedošlo k němu za mého života. Vyprávěly o něm stařenky při draní peří. Patřily k nim i takové hrůzostrašné, při nichž mi běhal mráz po zádech. Nejběžnějšími tématy byli čarodějnice, hastrmani, strašidla na hřbitovech a bosorky všadekade po dědině.

Až jedenkrát přišli na řadu pytlák Vlk a pantáta revírník. U nás v Brodském

v ulici Hámre (pojmenovali ji takto Habáni, kteří v ní několik let pobývali, než přesídlili do Levár) měl domek i strýc Vlk. Chlap jak hora a děcek jako smetí. Malé políčko by je všechny těžko uživilo a tak se strýc Vlk musel obhlížet po nějaké přidružené výrobě, jak to kdysi bývalo v JZD. Mimo baráčku vlastnil ještě loďku čajku, trvale ukotvenou při brodčanském břehu Moravy. Byla mu k ruce téměř každý den. Na dovoz dřeva z lesa, trávy z luk pro dobytek a tak. Povahou byl mimo jiné od přírody lovec. Kladl drátěná oka, mnoha způsoby chytal ryby a v čase velké vody si troufal i na vysokou zvěř.

To býval pro něho čas loveckých hodů a masové hojnosti u jinak postního stolu. Z Moravy do lesů vylitá voda zahnala zvěř, vysokou i zajíce, na vyvýšená místa zvaná hrúdy, kam se nedostala. Pro zvěř to bývala jediná spása před smrtí. Pro strýca Vlka bylo odtroubeno k tajnému lovu beze zbraní. Stačilo, aby se se svou čajkou k některému takovému, zvěří přeplněnému hrúdu přiblížil, a už to začalo. Vyděšená vysoká skákala z hrúdu do vody ve snaze uprchnout. Marně, strýc Vlk pádloval od jednoho kusu k druhému, stačilo pár úderů veslem do hlavy a za chvíli měl čajku plnou úlovků. Vracel se s tolikerým množstvím, kolik uvezl. Bylo to drastické, ale účelové, jak jinak v pytlačině.

Hajní z lichnštejnských lesů o těchto pytláckých masakrech dobře věděli. Na pytláky pořádali zátahy. Až v jednom z nich jim uvízl i strýc Vlk. Ten měl tím pádem na krku soud. Bez pardonu.

Protože občan Vlk patřil do Uher a nejbližší soudní inštituce se nacházela v Nitře, tak žalobce i obžalovaný museli cestovat až tam. A to nebylo z Brodského ani pro strýca Vlka, ani pro pantátu revírníka jen tak někde blízko za humnama.

Několik dní před soudním projednáváním tohoto případu v Nitře, navštívil strýc Vlk pantátu revírníka, coby hlavního žalobce. Stal se z něho, ze strýca Vlka beránek, který s pláčem pantátovi revírníkovi domlouval, proč něco takového proti němu a jeho chudobné rodině dělá, že děti už neměly co jíst, hladem by mu souchotě dostaly, a zvěř? Vždyť kvůli těm pár kouskům jí v lesích neubylo a do roka jich přiroste jednou tolik, mladé stromky budou ohryzávat a tak. Prostě strýc Vlk brnkal pantátovi revírníkovi na jeho citovou strunu. A ta se v něm skutečně rozdrnčela, neboť v duchu už litoval svého kroku, už také i proto, že sto třiceti kilometrová jízda v bryčce do Nitry vyžadovala starostlivou přípravu a tělesnou zdatnost.

Když strýc Vlk postřehl, v jakém rozpoložení se pantáta revírník nachází, vystřelil na něho z této těžko kalibrové zbraně: A víte, vy pantáto, že si já chudák nemám ani co obléct, třeba gatě, doma žádné nenajdu, to tam mám jet v podlikačkách? A kdyby jenom gatě, ani pořádné boty nenajdu. Na vlak nemám peníze a na takovou dálku si pěšky netroufám, cestou mne může bárgdo přepadnout a zabít. Veznete si mne na svědomí, nebo mne svezete v bryčce? Pantáta revírník se slitoval, půjčil strýcovi Vlkovi kalhoty i boty, a nakonec si ho přibral i do bryčky.

Na soudě vyčítal vrchní soudce obžalovanému jeho zvlášť surový způsob lovu, velmi odsouzení hodný druh pytlačiny, za co mu hrozilo několik měsíců vězení nepodmíněně. Jakmile dostal slovo k obhajobě strýc Vlk, strunu soucitu v soudci nerozbrnkal, marně bědoval, že nic tako-

vého neudělal, že by ani kuřeti neublížil, že je nevinný, a když ne, ať se třeba do pekla propadne. Když soudce zůstával neoblomný, vytáhl proti němu strýc Vlk s tímto argumentem: Pane soudce, věřte tomu, že pantáta revírník si všechno na mne vymyslel, on už je takový cigán cigánský od přírody, on je tak dovedný v cigánění, že třeba zde a hned teď vám bude tvrdit, že i tyto gatě, co mám na sobě, jsou jeho! V ten moment pantáta revírník vyskočil jak nožem píchnutý a zvolal: A nejsou snad? I s botama! Čí by byly? A než mohl pokračovat ve vysvětlování, ozval se zase strýc Vlk: Vidíte, slyšíte, pane soudce, jak pantáta revírník dovedou opravdu cigánit. Cha, já a v jejich gaťách a botách, kdo by věřil takovému cigánstvu?

Tož to už byla silná káva i na soudce, hlava se mu ze všeho zamotala tak, že nevěděl, jak případ rozsoudit, aby nikomu neublížil, hlavně nevinnému. Vyřkl tudíž na adresu strýca Vlka nevinný, ale pokud by se příště něco takového ještě stalo, kriminál jej nemine, gatě negatě, boty neboty!

Říká-li se, že tonoucí se i stébla chytá, strýcovi Vlkovi se to tentokrát vyplatilo. Ta slámka ho spasila. Pantáta revírník odcházel od soudu zklamaný a nazlobený. Jak by ne, za dobrotu na žebrotu. Jisté bylo, že pytlák strýc Vlk a jeho „vlčata" do revíru pantáty revírníka od té doby ani nos nestrčili, voda si mohla vylévat, jak chtěla.

Jeden trest však strýca Vlka neminul: z Nitry domů do dědiny Brodské, štreku stotřicetikilometrovou, se už s pantátou revírníkem v bryčce nesvezl, ale ač inu byly gatě a boty ponechány až do smrti, šlapat musel po svých. Nikdo ho nepřepadl a ani žádná u cesty bydlící vdova se nad ním neslitovala.

Však on by si to rozmyslel, protože u své ženy Vlčky by za nevěru pochodil mnohem hůře, než u pantáty revírníka za tu veslem umlácenou vysokou.

Nějaká spravedlnost přece jenom je.

Obojživelníci lužní krajiny

Filip Šálek

Vzhledem ke skrytému způsobu života obojživelníků jen málo kdo z návštěvníků lužní krajiny oblasti soutoku řek Moravy a Dyje ví, že zde žije dvanáct těchto tvorů z celkem jedenadvaceti v ČR, tedy více než polovina ze všech druhů, vyskytujících se na území České republiky.

Ani Lanžhotčané většinou nevědí, že z ocasatých obojživelníků má v oboře Soutok svůj domov čolek obecný nebo čolek dunajský. Z bezocasých (žab) je to blatnice skvrnitá, kuňka obecná, ropucha obecná, ropucha zelená, ale také rosnička zelená, hnědí skokani (skokan štíhlý a skokan ostronosý) a zelení skokani (skokan krátkonohý, skokan skřehotavý a skokan zelený).

Jak už sám název napovídá, patří obojživelníci do skupiny živočichů, kteří k životu potřebují souš i vodu. Právě ve vodě se rozmnožují, kladou vajíčka a vyvíjí se zde i larvy (u žab nazýváni pulci). V dospělosti obojživelníci tráví většinu času na souši, kde hledají potravu (např. pavouky, plže, červy a drobný hmyz) a zimují. Za zimní

sameček rosničky zelené
foto: F. Šálek

úkryty jim slouží např. nory hlodavců, zemní úkryty pod pařezy, padlými kmeny, pod hromadou větví, nebo se schovají jen tak v zemi pod vrstvou listí. Někteří čolci a zeleně zbarvení skokani také zimují ve vodě zahrabaní do usazenin na dně.

K rozmnožování dochází u většiny obojživelníků na jaře ve věku kolem tří let, kdy dosáhnou dospělosti. Je to také čas, kdy se s obojživelníky můžeme setkat nejčastěji, nebo aspoň slyšet hlasové projevy žabích samečků. K rozmnožování si obojživelníci vybírají různé vodní plochy (podle velikosti, tvaru, hloubek a zastínění) a to jak periodické (sezonní), tak trvalé tůně, uměle vytvořené vodní plochy nebo vodní kanály. Nejčastěji ale preferují periodické tůně, pro něž je typické, že se vodou naplní při rozlití vody v lese za povodní nebo se naplní zvýšenou hladinou spodní vody a v průběhu roku pomalu vysychají. Než úplně vyschnou, stačí zde totiž obojživelníci dokončit svůj vývoj a zároveň takové tůně neposkytují vhodný prostor pro ryby, které by se mohly živit larvami, pulci a dospělými obojživelníky.

Obojživelníci mohou žít i přes deset let, ale ve volné přírodě se většinou dožívají mnohem nižšího věku.

V 70. a 80. letech minulého století realizovanými vodohospodářskými úpravami (napřimováním, zahlubováním a ohrazováním toků) především na řece Moravě a částečně i Dyji v oblasti Soutoku došlo k výraznému poklesu hladiny podzemní vody, které se negativně projevilo na zvodnění (naplnění vodou) tůní v lužních lesích. Tento trend se naštěstí podařilo začátkem 90. let minulého století odvrátit provedením revitalizačních opatření. V oblasti Soutoku bylo v letech 1990 – 1999 obnoveno a pročištěno přes 70 km kanálů a vybudováno 25 stavidlových objektů a 84 propustků.

Provedením revitalizačních opatření se sice hladina vrátila na původní úroveň a bylo tak možné uměle simulovat a obnovit vodní režim před provedenými vodohospodářskými úpravami ale to, co je pro lužní lesy neméně důležité, navráceno nebylo a pravděpodobně v dohledné době nebude. Jedná se o přirozené rozlivy, které území zasahovaly i několikrát do roka. Korytotvorné procesy (eroze a akumulace) jsou pro zachování rozmanitých vodních biotopů zcela zásadní. Proudící voda na některých místech unášený materiál ukládala a na místech, kde proud byl silnější, docházelo k erozi a vytváření nových tůní a omlazování tůní starých (odnosem bahna a spadaného listí). Tak byl zajištěn přirozený proces tvorby a zániku vodních ploch. V lužním lese se díky přirozeným procesům vyskytovaly vodní plochy růz-

ného stáří. Provedené revitalizační úpravy a nově vybudované vodní plochy z důvodu potřeby materiálu na stavbu hrází sice trend stárnutí tůní částečně zbrzdily, ale v současnosti je to už více než 20 let, co byly nové vodní plochy vytvořeny. Stávající plochy stárnou (snižuje se jejich atraktivita pro obojživelníky) a postupně zanikají a především v jarním období není zajištěna dostatečná doba zvodnění pro vývoj obojživelníků. Z tohoto důvodu je nutné pro zachování rozmanitosti vodních biotopů začít s tvorbou nových a obnovou starých tůní a uměle tak nahradit přirozené procesy vodních toků.

Přijďte nahlédnout do tajemného světa obojživelníků v lanžhotském muzeu, kde budou od 1. července do 31. srpna tohoto roku k vidění unikátní fotografie těchto tvorů autora Filipa Šálka.

Nejen fotografie vystavovaných obojživelníků můžete zhlédnout na jeho osobních stránkách ***www.filipsalek.cz***

Atentátníci

J. J. Uher

V jednom z minu1ých ročníků našeho zpravodaje jsem zveřejnil příběhy tragedií, ke kterým u nás v Lanžhotě došlo v prvních dvou třech dubnových týdnech roku 1945, tak zvaně **pofrontových**, tudíž po přechodu fronty druhé světové války. To, čím je chci dnes doplnit, nebude ani trochu **návratem k nim**, byť v hlavních rolích budou taktéž vystupovat kluci. V jejich režii půjde o příběhy **komické**, byť ani ony neměly k tragedii daleko. Vybírám z nich pouze dva. (Atentát na obecnou školu odkládám třeba na jindy.) Zde jsou.

MOSTEK

Bude řeč o tom na proslulém a legendárním **Kazúbku**. Přes **Hrubú Caju**. Tenkrát ještě „U šancú“, jak se tomu zbytku valu či hráze říkávalo.

Z pohledu a soudu starších lidí byl Jožka už slivoň, který by měl mít rozum. M1adší jeho kamarád Vojta byl vnímán jako oběť Jožkových svodů. První do pekla rovnou, druhý do očistce, na chvíli. Z hlediska činnosti, které se tito dva kluci věnovali, měl by Jožka titul střelmistra a Vojta podavače munice, popřípadě její přenašeč. Čistokrevní pěšáci, nemotorizovaní. Ryby lovili pouze pomocí k explozím přivedených granátů a ekrazitových kostek. Množstvím úlovků by mohli klidně zásobovat menší fabriku na konzervování ryb.

Oba měli nepříjemné konflikty s hajným Bornem. Jejich vzájemně rozdílné názory na pravidla pohybu po lese nemohly zajistit mír. Dokud se přes Lanžhot nepřevalila fronta, byli kluci ve zbrojní nevýhodě; jejich šustgumy-praky byly prdy proti kvérům hajného Borna. Leč teď nastal čas fifty fifty. Jožka měl na Borna spadeno nejvíce. Jedenkrát byl jím připraven o půlku pytle ryb, nalovených v Lánovce páškou, jindy zase o měch planých ořechů. „Šak do Lanžota už hnátú nevkročí,“ hrozil Jožka a dodal: „Vyhodíme mu do luftu Kazúbkový mostek, a utře frňák!“ Vedla přes něj hlavní cesta do lesa i směrem opačným. Kazúbkový mostek byl už tehdy zbudován z poctivého rakousko-uhershého betonu. Před tím, z časů prapradávných, když na tom místě údajně stáva1 mlýn, byl jen ze dřeva. Jožka s Vojtou nashromáždili u jeho „paty“, na plošince tvrdě kamenité, hromadu výbušnin, před kterými by nejmohutnější hradební hradby nemohly obstát. Zapá1i1i cinkšňůru a úprkem se běželi schovat do nejb1ižší jámy po zubu granátu.

Šupa, která se jim za patami ozvala, zacloumala lesem. Kazúbkový mostek si ani nepoposkočil. Jen kilometr proti toku Caje a kilometr po proudu měly namále všechny ryby. Jožka proklel mostek nadávkami a zavelel k ústupu. V žilách s krví vypěněnou vztekem z nezdaru a vidin, jak si to Born i se psem k1idně přes mostek mašíruje.

Na Kazúbkové cestě k Jazerku na kraji Nové ulice neměl v hlavě nic jiného než plán, v němž by to odskákal někdo jiný. I když to nebyly úmysly zrovna bohumilé, ten někdo nahoře mu takovou možnost už chystal.

JAZERKO

To mělo na jedné své straně také festovní, betonový mostek, ale na jeho demontáž by Jožkovi už pouhá jedna ekrazitová cihlička, která mu zbyla, rozbuška a kratinký zbyteček cinkšňúry už nestačila. A těch pár soplivců a úklajek ve vodě Jazerka samotného by jako úlovek nestál za to. Seděli na zábradlí mostku a čekali na múzu nápadu.

Když doprostřed Jazerka najel s párem koní, zapřažených do dřevěného vozu, mezi jehož bočnicemi byla upevněna „lajta“, sloužící hospodářům k vyvážení hnojovice-močovice z jam na dvorech do polí, sedlák starý Ciprys, řečený Hamún, neviděl v tom Jožka ani zbla příležitosti. Koně, po břicha ve vodě, stáli směrem k pozvolnému výjezdu z Jazerka ven do Nové ulice. Potom strýc Hamún začal plnit lajtu vodou, kterou lil horním otvorem omprem. Kluci čuměli a pořád nic. Žádné osvícení Jožkova mozku nějakým nápadem. Rozžal se mu v něm ve chvíli, kdy už starý Hamún měl lajtu skoro plnou vody a chystal se k odjezdu. Prvotní jiskrou nápadu byla Jožkova vzpomínka na Hamúnovu žlutou krmnou mrkev, za jejíž vytrhnutí ho jednou přetáhl Hamún bičem. „Mrkva k mrkvě a dobytek nemá co žrat, podhoděnče jeden nenažraný!“ řval tehdy Hamún na svém poli u svatého Jana na Jožku. Kdyby byl nevypálil z brázdy jako zajíc, byl by těch švihanců dostal víc. Kvůlivá jedné blbé mrkvi. Takže nápad byl podepřen spravedlivou pomstou.

K výbuchu připravená ekrazitová cihlička, nepozorovaně Jožkou hozená do vody Jazerka za vůz starého Hamúna, explodo-

Jazerko

vala hodna kumštu mistra střelmistra. To už samozřejmě Jožka a Vojta na zábradlí mostku jako holubi neseděli. Výbuch zvedl gejzír vody snad do třicetimetrové výšky; kdyby ve vteřině zmrzl, byl by to osmý div světa.

Jenže co následovalo potom, to byl nevídaně úspěšný start rakety na koňský pohon, rakety navíc pilotované jedním nedobrovolným obětavcem, zřejmě ve spodní části kalhotového skafandru zaplněným předčasně odventylovaným sajrajtem tlustého střeva.

Splašené koně se hnali Novou ulicí rychlostí na hranici rychlosti světla. Strýc Hamún se držel okrajů horního otvoru lajty a jeho telepatická meditace s Pánen Bohem byla nezaznamenatelná. Když se to v tom kalupu pomalu ani nerozpoznatelné monstrum hnalo kolem domu stařečka Gajdy, známého to lovce psů a koček, musel se na chodníku chytit kmene lípy, aby ho ten vichr luftu nevcucl na vůz k Hamúnovi.

To se už **atentátníci** Jožka s Vojtou váleli smíchy na trávníku hřiště na Pastvisku a říkali si, že jestli ti splašenci trefí domů, proletí vrátnicí a dvorem, zastaví se až v troskách stodoly.

Údajně se koně nabodli ojí do sloupu elektrického vedení, které stejně ještě nefungovalo, tam se vzpamatovali, zatímco pod otvorem lajty ve zdemolovaném voze ležel s hlavou a ani s jedním žebrem nezlomeným starý Hamún, glgající vodu z lajty vytékající a křičící o pomoc v domnění, že se topí v Jazerku.

Ale to všechno se prý stalo údajně, to víte, lidé toho napovídají a pisálkové napíší, že?

S odstupem času mnoha desetiletí od konce druhé světové války, mohou se nám zdát převyprávěné příběhy humornými. Snad takovými i jsou, v tom odstupu, ale při jejich opakování naostro, naskočila by nám po těle husí kůže hrůzy.

Jazykový koutek (tentokrát **verbíř kontra verbuňkář**)

J. J. Uher

Loni v červnu jsem se obrátil na paní **PhDr. Stanislavu Kloferovou, CSc. z dialektologického oddělení Ústavu pro jazyk český Akademie věd ČR v Brně** s touto prosbou:

Jsem ve sporu s některými přáteli z oblasti folkloru - národopisu nad slovy **verbíř** anebo **verbuňkář**. Jistě ani Vám neujdou v tisku zprávy o soutěžích o nejlepšího **verbíře,** tj. tanečníka **verbuňku**. Zastávám názor, že **verbíři byly jenom ony úřední - vojenské osoby**, které za dávných dob dobrovolně, ale též násilím **zverbovávaly-najímaly** mladé chlapce do vojenské služby (viz řada lidových písní o tom), avšak v žádném případě nebyli verbíři oni chlapci, kteří skákali-tančili verbuňk. Verbuňk jako takový nepovažuji ani za tanec, ani za balet, ale za **skákání**, a ty chlapce--muže, kteří verbuňk skáčí, pokládám jednoznačně za **verbuňkáře!** Měly by být tedy vypisovány soutěže o nejlepšího **verbuňkáře a ne verbíře!**

Co o tom soudíte Vy? Nebo co o tom soudí jazyk sám? Zde je odpověď paní

doktorky, se svolením v našem zpravodaji ji uveřejnit. Píše…

Verbuňk o hodech. Kostice (Podluží), foto 1947

Vaše úvahy Vás vedou náležitým směrem. V naší mateřštině je tomu opravdu tak. Vaše jazykové povědomí Vás skutečně neklame. Kdo se věnuje verbuňku (tedy druhu tance tančeném při odvodech; odvod = něm. Werbung), by měl být **verbuňkář**, stejně jako ten, který se zabývá návrhy, je návrhář, kdo počty, je počtář atd. (rybář, silničář, provozář, prospěchář, modelář, úplatkář). Taková jména jsou utvořena příponou **-ář** (existuje i varianta **-ař**) a označujeme je jako **jména konatelská** - význam slova **verbuňkář** by bylo možno vyjádřit např. „kdo má zálibu ve verbuňku, kdo je odborník na verbuňk" atp. Dokonce i naše nářečí na Podluží znají výraz **verbunkář** (tam, kde se říká verbunk), popř. **verbunkoš (**a rovněž **cifrák**, **cifréř**, **cifráš**; též **čardášník)**; lze se o tom dočíst např. v knize **Podluží** autorů R. Jeřábka, V. Frolce a D. Holého z roku 1962.

V téže knize však nalézáme pro tanečníka verbuňku i výraz **verbíř**. Než se jím budeme zabývat, podívejme se na **sloveso verbovat** (které - řečeno s nadsázkou – „za všechno může"). To má několik významů (cituji ze Slovníku spisovného jazyka českého, který je naší **základní příručkou v oblasti slovní zásoby**): 1. najímat vojáky (zastarale a expresivně), 2. vůbec získávat slovy, přesvědčováním pro něco (zastarale a expresivně, zpravidla hanlivě), 3. tančit verbuňk, slovácký mužský tanec (nářečně).

Upozorňuji na poslední, třetí význam. Ten umožňuje, že výrazem **verbíř** lze označovat i toho, kdo verbuje, tj. tančí verbuňk. Koneckonců využila této možnosti i nářečí, jak se můžeme dočíst v uvedené knize o Podluží (verbíř), a ani tento způsob není mylný. Jde pro změnu o **jméno činitelské** („kdo něco činí, dělá"; pro Vaši informaci - jména **konatelská** se odvozují od **podstatných jmen**, např. **verbuňk - verbuňkář**, kdežto jména **činitelská od sloves**, např. **verbovat – verbíř**) utvořená příponou **-íř** (podobně malíř, kuplíř, brousíř apod.).

Této možnosti využila nepochybně i česká etnologie a folkloristika při stanovení termínu **verbíř** jako označení člověka, který tančí verbuňk, tedy **verbuje**. Je docela dobře možné, že se tvůrce tohoto termínu inspiroval i (svým?) nářečním povědomím. Jak mi sdělili odborníci z Ústavu etnologie Akademie věd České republiky, **<u>výraz verbíř má platnost termínu</u>**, jiných výrazů se jako odborného označení nepoužívá. Je sice pravda, že v uvedeném Slovníku spisovného jazyka českého má slovo **verbíř** pouze význam „**kdo verbuje**"

(zastarale a expresivně), kdežto význam **„kdo tančí verbuňk“ schází**. Jak je ale vidět, stal se výraz verbíř v oboru etnologie a národopisu jednoznačně vymezeným termínem a při postupném doplňování Slovníku je třeba na doplnění tohoto významu pamatovat.

Tolik z odpovědi doktorky Kloferové. Stačilo mi to? V děkovném dopise paní doktorce jsem si dovolil dodat ještě toto: I když, jak se ve Vašem dopise dočítám, lze užívat pro tentýž význam jak **verbuňkář,** tak i **verbíř**, zauvažoval jsem takto. Zdálo by se, že mezi slovy **verbuňkář** na straně jedné a **verbíř** na straně druhé, není co do jejich významu a smyslu rozdílu. Nemyslím si to! Spíše naopak vnímám jeden významný a rozhodující rozdíl, který by měl **upřednostnit verbuňkáře před verbířem**! Proč? Protože **ten první jenom tančí, resp. skáče verbuňk,** kdežto **ten druhý může být navíc chápán i jako ten, kdo verbuje chlapce na vojnu!** Tudíž soutěž o nejlepšího **verbuňkáře** je jasné stanovení, naopak u **verbíře mohou být dvě varianty**. Vím, že v naší době už ne, ale ta představa odkloněná k minulosti tu u slova **verbíř - ne však u slova verbuňkář - je!**

Doktorka Kloferová reagovala telefonicky a moje dodatečné zamyšlení nezpochybnila. Ke své předcházející písemné odpovědi přiložila ještě dva jistě pro čtenáře zpravodaje zajímavé dodatky. Lidová kultura, Národopisná encyklopedie Čech, Moravy a Slezska vysvětluje slovo verbování takto: získávání mladých mužů do vojenské služby. Až do posledních desetiletí l7. stol. byla v českých zemích vojska formována příležitostně pro potřeby určitého válečného konfliktu. Roku 1038 k tomu knížeti Břetislavovi I. stačilo, aby při přípravě tažení do země polské nařídil soustředění českého knížecího vojska a dal **na znamení svého rozkazu po celé zemi české nositi provaz upletený z lýčí na výstrahu, aby každý opozdilec, který by přišel do tábora po daném hesle, věděl zcela jistě, že bude takovým provazem oběšen na šibenici** (Kosmas) - Od 15. stol. bývala k takovým příležitostem již pravidelně najímána, tedy verbována profesionální vojska žoldnéřská. Zřízením stálých vojenských útvarů v době nové války s Turky (1683, za vlády Leopolda I.) se ukázala potřeba průběžně doplňovat stavy těchto novodobých vojenských pluků, což se dělo novou formou verbování. Při něm verbíři (z něm. werben = najímat, získávat) lákali mladé muže ke vstupu do vojska jednak pestrými uniformami, alkoholem, peněžními závdavky, sliby bezstarostného života a také hudbou a tancem. Podle někdejšího braniborského polního maršála a proslaveného velitele vojsk v protitureckých válkách hraběte H. H. Fleminga (1632-1706) byli nejpůsobivějším vnadidlem při verbování **tamboři, trubači a pištci, kteří dráždivou svou hudbou přilákají jak mnohého nezdárného syna ze školy, tak leckteréhо darebného tovaryše z dílny, selského pacholka ze stodoly i lehkomyslného zahaleče. Výskaje a vesele si poskakuje, jde tak mnohý do války a vrací se jako ochromený mrzák.** A k tomu stačilo, aby opilý mladík podal některému z verbířů při tanci ruku. Ohlasem těchto dramatických životních situací někdejších mladých mužů je např. na Slovácku všeobecně rozšířený lidový tanec **verbuňk**.

Dodám: **verbuňkáři za to nemohli…**

Zahrádkáři opět v Rakousku

Jaroslav Třetina

Foto: J. Třetina

V plánu činnosti ZO ČZS v Lanžhotě jsou pravidelně zahrnuty zájezdy pro členy ZO a volná místa mohou doplnit ostatní občané i zájemci z okolí. Letos 4. května nás zaujala akce „Jaro ve Wachau“, které se zúčastnilo 43 účastníků. Akce spočívá v prezentaci vinařů v malebném údolí Dunaje mezi Kremží a Melkem. Představilo se na ní sto výrobců vína z devatenácti obcí po obou stranách Dunaje. Když uvážíme, že v každém sklepě se nabízí kolem deseti vzorků vín, je jasné, že v jednom dni se všechny navštívit nedají. První naše zastavení bylo v Dürnsteinu v místní vinotéce, kde bylo možno ochutnat širokou škálu čtyřiceti vín od vín zemských až po vína ledová a vinné destiláty. V Dürnsteinu jsme ještě navštívili biovinařství pana Schmidla a poté jsme přejeli do obce Weisenkirchen, kde bylo možno navštívit patnáct místních vinařů. Dalších dvanáct vinařů nabízelo svá vína v nedalekém Wösendorfu. Odtud jsme obrátili kurz zpět a než se brány vinařství zavřely, pokoštovali jsme ještě u vinařů v Unterloibenu. V podvečer jsme návštěvu Wachau ukončili krásným výhledem na celé údolí z terasy kláštera Stift Gőttweig. Z ohlasu účastníků je zřejmé, že se akce plně vydařila, čemuž jistě přispělo i dobré počasí, krásné podunajské prostředí a kamarádský duch všech účastníků od nejmladších juniorů po mladší seniory.

Ryby, rybky, rybičky

Josef Vlašic

Na většině vodních lokalit našeho města provozuje rybářské právo MRS MO Lanžhot. Rybáři jenom neloví, ale starají se o násady ryb do vod naší organizace. Snažíme se udržovat čistotu kolem vod sběrem různého odpadu, který tam zanechají někteří naši členové a další, jenom projíždějící občané. To byste se divili, co všechno se dá u vody najít, např. i televizor. Proč ho vozit na sběrný dvůr, když ho můžeme zavézt k vodě? Vyřezáváme také náletové dřeviny, čistíme okraje břehů od různých trav, hlavně orobince, revitalizujeme vodní plochy.

V roce 2012 jsme slovili rybník Kout se ziskem asi 60 000 Kč. Tento výtěžek vracíme zpátky do přírody na údržbu vodních ploch,

hráze rybníka Kout, platíme nájmy z půdy pod vodami. Vykupujeme pozemky pod těmito vodami, aby zůstali místním rybářům a tím i občanům našeho města.

Rybářům Moravského rybářského svazu se podařilo slovit v roce 2012 na vodních lokalitách naší místní organizace zhruba 2 800 kg ryb. Za celý výtěžek z prodeje povolenek k lovu ryb, což činí asi 210 000 Kč, nakupujeme všechny druhy ryb, jež nám nařizuje zarybňovací plán ministerstva zemědělství a životního prostředí.

Místní organizace má asi 300 členů a 15 členů mládeže. Mládeži se věnují dva členové, J. Létal a P. Král. Všechny práce na revírech naší MO provádíme brigádnickou činností. Všichni funkcionáři výboru to dělají dobrovolně a zcela zdarma. Spolupracujeme s ostatními organizacemi MRS v okolí, s Lesy ČR obora Soutok a hlavně s Městem Lanžhot.

O. S. KOŇSKÉ STEZKY PODLUŽÍ VÁS ZVOU

na 3. ročník akce

Den koní v Lanžhotě

17. srpna 2013 od 14 hodin
na ranči na Ostředku

Připravena je již tradiční vozatajská soutěž O pohár starosty, tentokrát bude rozdělena do dvou kategorií - dospělí a junioři.

Dále pak westernová soutěž O pohár rančera.

Program bude obohacen o westernovou scénku a svéumění práce s bičem představí mistr České republiky.

Občerstvení nebude chybět. Srdečně Vás zveme!

Foto: P. Šesták

Informace o činnosti O. S. Soutok Lanžhot a lesní úsek Tvrdonice

Antonín Hostina

Naše občanské sdružení bylo zaregistrováno 5. 5. 2010. Zakládající členové jsou Svatopluk Štěpánek, Mgr. Antonín Hostina a JUDr. Miroslav Máčala. Naším čestným a uznávaným členem je dlouholetý ekolog a lesník pan Ing. Bohumil Lošťák.

Kyjovka

Důvodem vzniku našeho sdružení bylo pomoc při ochraně krajiny na soutoku řek Moravy a Dyje a zamezení diktátu ze strany AOPK (agentury ochrany přírody a krajiny) při chystaném násilném vzniku CHKO Soutok, jejíž založení by mělo negativní dopady jak na naše občany a jejich majetky, tak na práci lesníků a výkon samosprávy města Lanžhot.

Dalším projektem, do kterého se naše sdružení zapojilo, je protipovodňová ochrana Lanžhotu. Ve svých tvrzeních se opíráme o studie povodní na řekách Moravě a Dyji, zakladatele vědecké hydrologie na Moravě, inženýra Podhajského, který už v devatenáctém století prosazoval napřímení meandrů, a který v roce 1858 jako člen krajského úřadu v Brně se podílel na instrukcích obcím a všem majitelům mlýnů a jiných vodních děl, aby častým záplavám zabraňovali čištěním koryt, těžbou štěrku a písku při nízkých vodních stavech, odstraňování špicí zákrutů a vysekáváním stromů visících nad vodou.

My, co pamatujeme Kyjovku před 50 lety, musíme dát instrukci krajského úřadu v Brně v roku 1858 zapravdu. Podívejte se dneska na řeku Kyjovku. Levobřežní vrby si podávají ruce s vrbami pravobřežními a tam, kde mívali sumci pece, je dneska víc než metr bahna. Jak vysoké hráze budeme budovat, abychom zabránili povodním? Jak odteče povodňová voda, když budou dna koryt řek v rovině s okolním terénem? Nebo si snad někdo myslí, že voda poteče do kopce? Je nám jasné, že pro investora je ekonomicky výhodnější budovat hráze, ale je tento způsob ochrany před vodou účelný? Podle nás je na prvním místě zvýšení průtoků řek a poté budování terénních úprav.

Nástupu vody v naší lokalitě, kde bývaly záplavy několikráte do roka, asi nezabráníme, ale musíme dělat vše pro to, aby bylo možno tuto vodu co nejdříve odvést tam, kam patří, a tím co nejvíce eliminovat ohrožení života a zdraví občanů a škody majetku. Zde vidíme prioritu, vytvoření retenčních nádrží a vyčištění koryt řek. S cílem projednání návrhu řešení ze strany našeho sdružení jsme svolali 25. 4. 2013 společné jednání města Lanžhot, Moravského rybářského svazu a Povodí Moravy, s. p. Při tomto

jednání se strany shodly na bodech řešení situace. Navržené řešení není ideální, ale jsme přesvědčeni, že za dané situace jsou body schválené všemi účastníky jednání, nejmenším zlem.

Podle nás se dlouhodobě nechováme k přírodě tak, jak si zaslouží. Předkládám dva příklady. Na fotografiích vidíte Malou Caju, která má sloužit k zaplavování našeho území vodou z Břeclavi a řeku Kyjovku, která má tuto vodu odvádět. Líbí se vám tento stav? Určitě ne. Odborníci tvrdí, „voda si cestu najde". Mají pravdu. Ale my máme obavu, aby si voda nenašla cestu do našich příbytků a na naše pozemky. Chovejme se

Malá Caja

jako lidi a vzpomeňme si na doby, kdy jsme se v těchto řekách koupali. Ne hráze, ale čistá koryta řek nás ochrání před vodou. Hráze až na druhém místě.

Jarní vycházky nejen na žabičky

Anežka Bartošová

Jarní příroda je pro mnoho lidí nejkrásnější. A když začne po zimě vše ožívat, tak i nejzajímavější. Toho jsme využili s naším občanským sdružením Lužánek, abychom něco z toho ukázali těm nejzvídavějším, dětem. Filip Šálek vzal děti ze ZŠ v Břeclavi do Kančí obory a já děti z MŠ v Lanžhotě na Ratajku. Tuto lokalitu obnovenou před pár lety rychle osídlil život a bylo co ukazovat. Děti se nejvíce těšily na obojživelníky, především žáby, a s velkou zvědavostí se dívaly na kuňky, skokany, ropuchy i vzácného čolka. S pomocí obrázkového klíče poznávaly vodní bezobratlé živočichy. Mnohé z nich mohly znát z knížek a pohádek (např. Knížka Ferdy Mravence) a konečně je mohly vidět naživo (vodní brouky potápníky, vodomily, znakoplavky, larvy chrostíků, vážek a další).

Podle okusů dřevin a větví děti poznaly, že lokalitu osídlil bobr.

Za poznáním života ve vodě a kolem ní se přijely podívat i děti s maminkami z rodičovského centra Sluníčko z Dolních Bojanovic.

Všechny děti byly velmi šikovné a doufám, že jim nadšení pro vše živé v přírodě vydrží a častěji budou navštěvovat pěkné místo Ratajku, nedaleko plánované návštěvnické centrum a další krásná místa v okolí Lanžhota.

foto: A. Bartošová

Skautský závěr školního roku

Tomáš Bernát - Bobr

Letošní jaro je ve skautském oddíle Bantuové opravdu nabité. Na konci března jsme se s mladšími dětmi vydali do břeclavského kina na premiéru kresleného filmu Čtyřlístek ve službách krále, u kterého se všichni nemálo nasmáli. Poté následovala tradiční velikonoční výprava, tentokrát do Ratíškovic. Během výpravy jsme našli poklad, spousty kešek, zajezdili si na drezínách speciálně upravených na šlapací pohon a všichni si užili kopec zábavy.

V dubnu starší děti poprvé reprezentovaly náš oddíl na Expedici Karakoram, což byla soutěž ve zdolávání překážek v brněnském lanovém centru Proud. Naši lezci se umístili na perfektním 3. místě s devíti tisíci vylezenými metry nad mořem.

Večer 17. května (a následné ráno) byl pro některé z nás hodně náročný, protože jsme společně s břeclavskými skauty a skautkami podnikli noční přechod Pálavy. Díky předpovědi počasí nás šlo nakonec jen 19, ale déšť se nám neuvěřitelně vyhnul a my zůstali suší, i když při pohledu směrem nad Břeclav vypadalo nebe opravdu hrůzostrašně.

Kromě výletů a pátečních schůzek jsme otevřeli naši novou skautskou čajovnu jménem Tevua, do které si přichází poklábosit i bývalí členové našeho oddílu. Tevua bývá otevřena jednou za měsíc po schůzce v klubovně Wolfů a Dragonů.

A co nás čeká v příštích měsících? Již 8. června se vydáme s mladšími dětmi do brněnské ZOO, ve které na nás kromě zvířátek čeká i minilanové centrum Lanáček. Poté změří starší děti své síly a dovednosti v minigolfu a tento školní rok zakončíme závěrečnou schůzkou. Ale na přelomu července a srpna přijde to nejlepší - desetidenní tábor! Letos jedeme do vojenského újezdu Libavá a už teď víme, že nás pojede neskutečný počet 41 táborníků.

Nováčky začneme do našeho oddílu opět přijímat až od září 2013, těšíme se na nové skauty a skautky!

Více informací na našem webu ***www.bantuove.blog.cz.***

Foto: T. Bernát

Informace předsedy TJ Sokol Lanžhot

Antonín Hostina,
předseda TJ Sokol Lanžhot

TJ Sokol Lanžhot jako největší společenská organizace ve městě má osm oddílů a 584 členů. Konference, která se konala začátkem měsíce dubna, zvolila třináctičlenný výbor. Předsedou TJ Sokol Lanžhot byl opakovaně zvolen Antonín Hostina, zástupci Antonín Uher (Pajik) a Libor Kováč.

Naše oddíly dosahují trvale velmi dobrých výsledků jak při práci s mládeží, tak na jednotlivých soutěžích. Výsledky pravidelně zveřejňují předsedové oddílů v kabelové televizi. Jméno Sokola Lanžhot je slyšet na okresních, krajských i celorepublikových soutěžích. Určitě se nemáme za co stydět. Naopak. Sport v našem městě má hlubokou tradici. Sportovní oddíly mají pro svou činnost dobré zázemí, které ovšem potřebuje stálou investici do oprav a rekonstrukcí sportovních zařízení. V této oblasti se obracíme na město Lanžhot, které nám v rámci svých možností vychází vstříc.

V letošním roce pracujeme mimo jiné, na novém ozvučení fotbalového stadiónu, výstavbě přístřešku u občerstvení a tribuně pro zdravotně postižené (vozíčkáře) na fotbalovém hřišti. V areálu na Sokolském nás čeká vybudování nového kurtu pro nejmenší tenisty, rekonstrukce topení v budově na Sokolském, jejíž součástí je posilovna oddílu kulturistiky a silového trojboje. Pokračujeme v rekonstrukci budovy na Sokolském a to výměnou všech oken, izolací budovy proti vodě, opravou střešní krytiny, dobudováním klubovny pro oddíly, které nemají vlastní zázemí,

vybudováním nových záchodů a rekonstrukci bufetu. Tato část zařízení bude využívána všemi oddíly, nevylučujeme však možnost využití i ze strany občanů Lanžhotu k pořádání menších společenských akcí. Cílem je obnovit to k čemu nás veřejnost vyzývá, a tím je vrácení kultury do areálu.

Po rekonstrukci sociálního zařízení v budově na Sokolském s finanční pomocí města, můžeme tuto tradici obnovit pro všechny žánry hudebních produkcí a veřejných vystoupení.

Předpoklad byl, že letošní sezonu zahájíme 1. 6. 2013 koncertem rokové skupiny ARGEMA. Koncert byl bohužel ze strany rockové skupiny zrušen pro nepřízeň počasí.

21. 6. 2013 kulturní komise při MěÚ v areálu pořádá již druhý ročník RO/C/KOVÁNÍ, kde se představují mladé začínající kapely.

Dále máme v plánu uspořádat 20. 7. 2013 country večer se skupinou COUNTRY WESTERN BAND.

A také pamatujeme na starší generaci, kterou jistě potěší 3. 8. 2013 vystoupení kapely MELODY GENTLEMAN z Lednice se šlágry našich babiček. Věříme, že investice do zařízení nejsou zbytečné, pokud slouží široké veřejnosti.

Zvažujeme vrátit se k tradici hodovních pondělků na Sokolském za účasti dechové hudby.

Hlavním cílem sportovní a kulturní činnosti naší tělovýchovy je především vtáhnout naši mládež do sportovního, kulturního a společenského života.

Dalším krokem, který jsme si dali v letošním roce za úkol, bylo vytvoření pracovních míst. S pomocí úřadu práce a dotací EU zaměstnáváme od 1. 5. 2013 dva občany Lanžhotu na údržbu ploch a zařízení TJ Sokol. Na příští rok chystáme vytvoření až pěti pracovních míst pro zdravotně postižené občany.

Problémem, který řešíme už několik let, je využitelnost a náklady na tři stávající ubytovny. Ubytovny jsou v dobrém stavu, ale už zdaleka nesplňují požadavky stávající doby. Pro naše potřeby jsou postačující pouze dvě ubytovny. Odstranění jedné ubytovny by bylo pro TJ finančně likvidační. Proto se obracíme na občany, kteří přijdou s myšlenkou využití této ubytovny. Každý nápad je dobrý.

Závěrem bych chtěl všem občanům Lanžhotu vyjádřit vděčnost za podporu naší činnosti. Věříme, že tělovýchova má stále co nabízet pro zlepšení kulturního a společenského žití v našem městě.

Atletické přebory Podluží 2013

Eliška Tesaříková

Ve dnech 27. a 28. května 2013 se konal již 8. ročník atletických přeborů žáků ZŠ z Podluží. Této akce se zúčastnilo osm základních škol.

Oba soutěžní dny zahájila ředitelka školy Helena Pláteníková, přivítala všechny zúčastněné žáky a jejich vedoucí. Žáci 1. až 9. tříd si vyzkoušeli své síly v různých disciplínách. 1. až 3. ročníky závodily ve sprintu na 50 m, hodu míčkem, ve vytrvalostním běhu na 300 m. Žáci 4. a 5. ročníku závodili ve sprintu na 60 m, v hodu míčkem, ve skoku dalekém a ve vytrvalostním běhu na 600 m. 6. až 9. ročníky taktéž běžely sprint, 6. a 7. ročníky házely míčkem, 8. a 9. ročníky to měly o něco těžší, kdy vrhaly koulí. Dále všichni měli skok daleký a vytrvalostní běh na 800 m.

Počasí první den atletiky dětem moc nepřálo a poprchalo, ale děti to neodradilo a soutěžily, co jim síly stačily. Druhý den bylo pro žáky druhého stupně počasí optimální. Medailí se rozdalo opravdu hodně.

A zde jsou celkové výsledky ZŠ za oba dva stupně.

ATLETICKÉ PŘEBORY PODLUŽÍ 2013	SPRINT		SKOK		HOD		VYTRVALOST		CELKEM		
	I.st.	II.st.	I.st.	II.st.	I.st.	II.st.	I.st.	II.st.	I.st.	II.st.	soutěž
LANŽHOT	49	55	35	54	60	59	52	48	196	216	412
LUŽICE	23	24	21	25	20	15	32	24	96	88	184
MIKULČICE	24	5	9	7	29	13	10	13	72	38	110
MORAVSKÁ NOVÁ VES	59	39	10	34	32	53	38	37	139	163	302
MORAVSKÝ ŽIŽKOV	13	12	5	24	8	15	26	25	52	76	128
PRUŠÁNKY	23	41	11	32	23	21	37	26	94	120	214
HRUŠKY	30		0		28		25		83		
TÝNEC	2		2		20		0		24		

Nejlepší sezóna stolního tenisu v Lanžhotě

Filip Štofka

Lanžhotský oddíl stolního tenisu měl pro sezónu 2012/2013 registrované tak jako v minulých letech čtyři týmy dospělých a jeden tým mládeže. Tréninky probíhaly v úterý a pátek v tělocvičně místní základní školy.

„A" tým Sokola Lanžhot hrál v této sezóně třetí ligu skupiny D. Po celou dobu základní části se pohyboval na vrchních patrech tabulky a nakonec obsadil pěkné třetí místo. V následujícím play off byl soupeřem silný tým Sokol Znojmo „A", který se v předchozích letech porážel velice těžko. Lanžhot nakonec vyhrál nejtěsnějším možným rozdílem 2:1 na zápasy, kdy o konečném vítězi rozhodoval až poslední možný set. Vítězství 9:8 znamenalo historicky první finále play off o postup do druhé ligy. V tom Lanžhot dvakrát podlehl suverénovi celé soutěže Moravské Slavii „C". V týmu nastupovali Adrián Gajdoschík, Zdenek Darmovzal, Michal Koníček a Filip Štofka. Velkou zásluhu na konečném výsledku měl prvně zmíněný Gajdoschík, který skončil v základní části s 88,31 % vyhraných utkání na druhém místě.

Také v sezóně 2012/2013 se naše mládež účastnila řady bodovacích turnajů v rámci kraje i celé republiky. Již dlouhodobě dosahuje nejlepších výsledků lanžhotská stolní tenistka Denisa Pyskatá, která je ve svých 14 letech velkým talentem. Svými výkony se probojovala na 1. místo republikového žebříčku ČR starších žákyň. Za dosažené výsledky byla nominována do reprezentace a také na červnové mistrovství Evropy v Ostravě. Na posledním mistrovství ČR v Havířově vybojovala Denisa Pyskatá velice krásný výsledek, když dokázala získat republikový titul za čtyřhru dívek s Terezou Svatoňovou (Liberec) a k tomu přidala bronz z individuální soutěže.

Náš oddíl ve spolupráci s JmSST pořádal několik bodovacích turnajů mládeže všech věkových kategorií a hostili jsme také krajské přebory nejmladších, mladších, starších žáků a dorostu. Dále mezi naše pořádané akce patří například turnaj foristů, který se těší velké oblibě a na kterém bylo vidět jak mnoho okresních, krajských, tak ligových stolních tenistů. Další akcí pořádanou naším oddílem je např. vánoční turnaj nebo mezinárodní turnaj mládeže.

Změny v basketbalu

Zita Hloušková

V basketbalu došlo v sezoně 2012/13 k významné změně. Místo dlouholetého trenéra mládeže Jaromíra Marušky, který se odstěhoval zpět do Břeclavi, nastoupil František Kočárek, jenž pomáhá v družstvu minižákyň a žákyň. Příprava na novou sezonu začala jako každoročně kondičními a technickými tréninky začátkem srpna, přes tradiční soustředění v Kyjově a následně několika přátelskými zápasy.

Do soutěží oblastního přeboru jsme po dobré zkušenosti z předcházející sezony přihlásili opět tři družstva. Minižákyně U13, které měly stanoven cíl vybojovat finálovou skupinu a skončit nejhůře do 4. místa v této kategorii, nezvládly klíčové zápasy s družstvem Kyjova a skončily celkově až na 6. místě. Tento výsledek je velké zklamání, jenže některá děvčata nepodala v této kategorii takové výkony, jakými se prezentovala v žákyních. V kategorii žákyň U15, kterou odehrály v podstatě se stejným složením jako U13, dopadly holky daleko lépe. Podzimní část sezony byla výborná, dívky hrály rychlý, kombinačně pohledný basket, a tak se zaslouženě umístily na 3. místě, které ztratily až posledním jarním kolem. Ze čtyř zápasů nedokázaly ani jednou vyhrát a spadly tak na konečné 4. místo. Bohužel sportovní formu nelze udržet dlouhodobě na vrcholné úrovni, zákonitě přišel pokles, neboť sezona je velmi dlouhá. V této soutěži je však toto umístění velmi pěkné, neboť děvčata hrála se soupeřkami, které byly nejen starší, ale i fyzicky vyspělejší. Dorostenky a ženy U19 měly za úkol vybojovat v soutěži OP 3. místo, což se jim podařilo. Žen je malý počet, proto je občas na zkušenou doplnila děvčata z U15, které můžeme za jejich výkon také pochválit. V závěru sezony, jenž nám skončí v půli června, se ještě zúčastníme turnaje minižákyň v Kyjově, sehrajeme přátelská utkání a pak už mohou děvčata sbírat síly pro další náročnou basketbalovou sezonu.

Za vedení družstva děkuji všem dívkám i ženám za předvedené sportovní výkony a rodičům, fanouškům i sponzorům za celoroční podporu.

Závěrečné kolo MLL - Klentnice

Rege, trenér týmu 300 Lanžhot

A je to tady, dokázali jsme to, vyhráli jsme!

Byl to boj až do konce, ale stálo to za to. O víkendu 11. - 12. května jsme odehráli poslední čtyři zápasy sezóny 2012/2013 a vůbec poprvé jsme za sebou nechali všechny týmy bývalé druhé ligy. Vyhráli jsme celou svou skupinu a v případě znovurozdělení MLL (Moravské lakrosové ligy) na první a druhou ligu to znamená náš přímý postup do první ligy! Ještě jednou děkuji všem spoluhráčům za výbornou sezónu! To, že jsme po posledním zápase byli všichni špinaví, domlácení a dosekaní, jenom umocnilo můj pocit, že jsme tam letos nechali všechno a není tým, který by se dokázal hecnout tak, jak 300 Lanžhot.

Osobní statistiky se tentokrát vyhlašovali za celou Moravu dohromady (první i druhá liga), proto jsme nečekali žádné umístění. K našemu překvapení jsme si ale domů vezli hned čtyři poháry, flašky a diplomy.

Marťas (Martin Hlavenka) za nejlepšího brankáře MLL! Šídlo (Václav Straka) za třetího nejlepšího střelce! A Rege (Peter Moravec) za nejlepšího střelce a druhého nejlepšího v kanadském bodování! :)

K zápasům:

Před prvním zápasem Rege přišel s jednoduchým plánem na vyléčení naší pokulhávající obrany. Nákres správných pozic křídel, systém výpomoci a připomenutí, že jenom když budeme důrazní a budeme běhat v obraně naplno, tak můžeme vyhrávat nad kvalitnějšími soupeři, snad poprvé z naší obrany udělaly výhodu a klíč

k celému zápasu. **S týmem SOS jsme vyhráli 12:8.**

Do druhého zápasu jsme šli správně vyhecovaní a důležité bylo, že jsme hned od začátku nepodcenili papírově slabšího soupeře. Martin měl celý víkend výbornou formu a spolu s vynikající obranou tentokrát vychytal nulu! **Tým Fénix Zábřeh jsme udolali 19:0**, což je zatím nejlepší výsledek našeho týmu vůbec.

Na třetí zápas proti **SOS** nám odešel Martin a my ho museli v bráně nahradit. Jak jsme předpovídali, soupeři se toho snažili maximálně využít a stříleli ze všech pozic a, bohužel pro nás, krásně se strefovali do rohů. Myslím, že tři zápasy za den je na nás přece jenom trochu moc, protože dalším kamenem úrazu byly maličkosti jako dobíhání míčků, důraznost a nedostatečná kombinovanost a nápaditost v útoku. Zápas jsme **prohráli 15:8.**

V neděli zbyla z krásného hřiště pod Sirotčím hrádkem jenom vzpomínka. Vlivem počasí (pršelo celý víkend) a počtem odehraných zápasů se tráva zachovala jenom pod kužely a v brankovištích. Nás ale čekala jiná výzva než oprava zdevastovaného trávníku a to poslední zápas **s týmem Vše za 39**, který měl rozhodnout o tom, kdo vyhraje skupinu B. Jak jsme si řekli, tak jsme i udělali a s důslednou, naplno hranou obranou, šikovně odehraným útokem s jedním hráčem na brankové čáře soupeře a s Marťasem v bráně jsme nikoho nenechali na pochybách, že jsme to my, kterým patří první místo! **Zápas skončil 13:8 v náš prospěch**. Od první vteřiny až po finální pokřik, jsme byli vyhecovaní na maximum a to je to, co nám vyhrává zápasy. Plno věcí potřebujeme ještě zlepšit, ale bojového ducha nám nikdo nevezme.

Sezóny 2012/2013 se zúčastnili: Peter Moravec, Jana Malá, Zdeněk Malý, Tomáš Lamoš, Václav Straka, Kateřina Straková, Tomáš Bernát, Martin Hlavenka, Petr Uher, Marcela Janků, Michal Holobrádek, Josef Šenk, Pavel Bartoš, René Šudrla, Jan Starý, Ondřej Topolanský a Libor Hostinský.

Velké díky patří i fanouškům, kteří nás přišli i přes nepřízeň počasí podpořit. Takže díky Šáti, Patíkovi, Robčovi, Erice, Terce, Denymu, Honzovi, Tomášovi, Bobrovým rodičům, Langošovi, Sindy, Fredíkovi, Vilémovi a Gypsy.

TABULKA MLL SKUBINA B, PLAYOFF

	Název	Zápasů	Výhry	Remízy	Prohry	Skóre	Body
1.	300 Lanžhot	8	6	1	1	98:57 (+41)	13
2.	Šohajé Strážnice	8	6	0	2	113:71 (+42)	12
3.	Vše za 39,-	8	5	1	2	93:84 (+9)	11
4.	Fénix Zábřeh	8	2	0	6	48:98 (-50)	4
5.	El Chupacabra	8	0	0	8	63:105 (-42)	0

Milí spoluobčané,
máte v rodině příbuzného, který již nezvládá vše jako dříve, nebo Vy sami již potřebujete pomoc s domácností, a přesto chcete zůstat doma, v prostředí, které máte rádi? Nechcete zatěžovat své blízké, protože toho mají sami moc?

Věnujte čas sobě, věnujte čas svým blízkým, zbytek zajistíme my...

Charitní pečovatelská služba Břeclav
Střediska: Břeclav, Lanžhot, Mor. Nová Ves, Pohořelice

Díky poskytované péči můžete zůstat doma.
Kvalitní péči si zasloužíte.

Kontakt na sociální pracovnice:
Tel: 519 326 143
Po telefonické dohodě za Vámi rádi přijedeme.

DIECÉZNÍ CHARITA BRNO
OBLASTNÍ CHARITA BŘECLAV

Zajatci věku

Jožka Tureček

V okolní přírodě stěží je potkáme
a cestou na mši už také vůbec ne
I místo pobytu mnohdy je neznámé
Kam poděli se? Občas nás napadne

Zmizeli z očí nám Z našeho vědomí
tak nenápadně jak vůně Jako dech
Když pro věk nepotulují se jako my
Stáří (i nemoc) je tíží na zádech

Zajatci domova či soc. zařízení
Smířeni s osudem I v tichém pláči
A na mládí blahé vzpomínají v snění
kdy nebyli jen pasivními hráči

Občas k nim vejít Být vítaný host
Samotu vytěsní naše přítomnost

Centrum vzdělávání všem je tu nově pro všechny Jihomoravany

V Jihomoravském kraji zahájila v březnu činnost nová instituce Centrum vzdělávání všem. Klade si za cíl podat pomocnou ruku všem, kteří tápou v pracovním životě a zároveň mají chuť s tím něco udělat.

Centrum vzdělávání všem (CVV) poskytuje své služby veřejnosti zcela zdarma. Sídlí v Brně--Bosonohách na Pražské ulici a veřejnost může využít jak webu www.vzdelavanivsem.cz, tak i telefonické či emailové konzultace nebo přijít do Centra osobně.

Služby *Centra vzdělávání všem*
Informace o celoživotním vzdělávání v JMK
Kariérní poradenství
Zprostředkování studijních a profesních stáží

Centrum vzdělávání všem provozuje portál ***www.vzdelavanivsem.cz*** s **přehlednou databází všech vzdělávacích kurzů** v Jihomoravském kraji. Ať už jde o rekvalifikaci na jinou profesi nebo jen počítačový či jazykový kurz, portál je nabízí na jednom místě přehledně seřazené podle místa konání, času i ceny. „Ze zkušenosti víme, že mnoho lidí při vyhledávání naráží na problémy. Neví, co vlastně potřebují, a možná ani netuší, jak a co přesně hledat. Proto jsme veřejnosti k dispozici a s vyhledáváním pomůžeme. To, co nenajdeme v databázi, poptáme u odborníků. Jde nám o to, aby každý, kdo projeví zájem o vzdělávání, odešel s tipem nebo dobrou radou," říká informační specialistka Centra Hana Rozprýmová.

Centrum vzdělávání všem poskytuje zdarma také **kariérní poradenství**. „Když člověka vyhodí z práce, žádnou nemůže najít kvůli nedostatečné kvalifikaci, nebo má pocit, že mu ujíždí vlak, budeme se mu snažit pomoci při osobních konzultacích, s odbornou pomocí se totiž i ty nejhorší životní situace vždycky řeší lépe," vysvětluje kariérní specialistka CVV Veronika Šuráňová.

Poslední službou, kterou CVV nabízí veřejnosti, je **zprostředkování stáží**. Existují totiž stipendijní programy, které umožňují vyjet na zkušenou do zahraničí a zvýšit si tak kvalifikaci. Studijní i odborné stáže jsou řešením například pro ty, kteří nemohou najít uplatnění, včetně absolventů. Pracovníci CVV mají přehled o podpůrných stipendiích a individuálních grantech a nabídnou veřejnosti podporu při zprostředkování a vyřízení zahraniční stáže. Právě vyřízení všech formalit lidé totiž často vnímají jako složité a odrazující.

Kontakty *Centra vzdělávání všem*:
www.vzdelavanivsem.cz
Telefon: 547 215 588
Email: ***info@vzdelavanivsem.cz***

Dojděte na besedu

Hana Tučková

Protože uspořádání exponátů v místním muzeu již bylo tzv. „ohleděné“, provedli jsme rekonstrukci v místnostech muzea tak, aby se co nejvíce naplnilo poslání muzea – ukázat návštěvníkům exponáty, které byly k dispozici a po celou dobu uloženy v krabicích mimo výstavní místnosti.

Za pomoci Ludmily Mrázové a Hany Tučkové ml. jsem svou představu o muzeu mohla alespoň zčásti uskutečnit. Veškeré textilie byly vyprány, vše září čistotou. Součásti krojů jsou vyměněny za novější, rozmístění nábytku uspořádáno tak, aby si jej návštěvník mohl prohlédnout zblízka. Jednu z místností jsme vybavily nábytkem a zařízením kuchyně.

Věřím, že v takovém provedení bude naše muzeum přitažlivější jak pro místní občany, tak pro návštěvníky našeho města, kterých každoročně přibývá a rádi se podívají na něco pěkného. Muzeum je otevřeno v červenci a srpnu denně od 10 do 17 hodin. Vstupné dobrovolné.

Kulturní akce do konce roku 2013

5. července	Lanžhot Metoděje Prajky
5. července	Hasičské závody
14. července	Krojový výlet
4. srpna	O lanžhotský přegulňák
17. srpna	Den koní
18. srpna	Zahrávání hodů
11. září	Dětské hody ve školce
13. září	Předhodové zpívání
14. září	Ruční stavení máje
15.-17. září	Krojové hody

21.-22. září	Hodky
22. září	Poděkování za úrodu
16. listopadu	Dívčí vínek
23. listopadu	Kateřinská zábava
30. listopadu	Vánoční jarmark
26. prosince	Žehnání koní
26. prosince	Žehnání vína
26. prosince	Štěpánská zábava
prosinec	Zabijačka
prosinec	Ohňostroj

Zpravodaj Městského úřadu Lanžhot vychází čtvrtletně v nákladu 900 ks
vydává Město Lanžhot, adresa redakce Náměstí 177, 691 51 Lanžhot
e-mail: urad@lanzhot.cz, tel.: 519 336 107, místo vydání Lanžhot
odpovědná redaktorka Jaroslava Bartošová, telefon 519 336 794, e-mail: bartosova@lanzhot.cz
Vyhrazujeme si právo na úpravu textů. Vyšlo: červen 2013
Grafická úprava a tisk dodaných materiálů: Stillus s.r.o., www.svetreklamy.cz
Registrováno Ministerstvem kultury ČR, reg. Číslo MK ČR E 11687
Uzávěrka zpravodaje 3/2013 – 12. 8. 2013

Ze života skautů

foto: T. Bernát

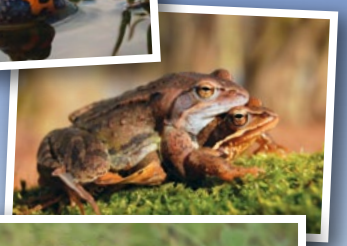

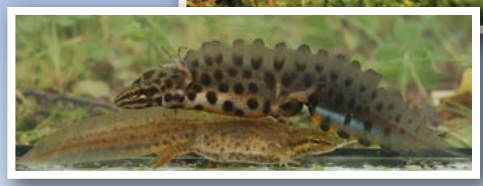

Obojživelníci lužní krajiny

foto: F. Šálek

Velikonoce - Lanžhotské sólo

foto: J. Uhrová

Den matek

foto: M. Čadová

Svatodušní zpívání

foto: M. Čadová

